

29

EL MERCADAL

Revista de Corçà, Casavells, Matajudaica i Cassà de Pelràs

desembre 2014

HORARIS/SERVEIS

Ajuntament:

De dilluns a divendres de 10:00 a 13:30
Dilluns de 17:00 a 20:00

Consultori municipal:

Dilluns, dimecres i dijous de 9:00 a 13:00
Dimarts i divendres de 12:00 a 13:00

Punt de Trobada:

Dilluns, dimecres i divendres
de 9:30 a 13:00 i de 15:00 a 19:00

Punt de Trobada Casavells:

A convenir segons veïns

Correus:

De dilluns a divendres de 9:00 a 10:00

Centre Cívic:

Cada dia de 13:30 a 21:00
Cap de setmana: obert tot el dia
Dilluns tancat

Mancomunitat:

Dimarts de 11:00 a 14:00
Dijous de 17:00 a 20:00

Llar d'infants:

De 9:00 a 17:00

DADES D'INTERÈS:

Ajuntament 972 63 00 51

Fax 972 63 04 28

Email: ajuntament@corca.cat

Web: www.corca.cat

Consultori 972 63 05 63

Farmàcia 972 63 00 83

CAP 972 64 38 08

Punt de Trobada

Corçà 972 63 00 72

arc@corca.cat

elmercadal@gmail.com

Escola 972 63 00 79

Parròquia 606 24 05 74

Emergències 112

Sarfa 972 64 09 64

Renfe 902 24 02 02

Mancomunitat d'aigües 972 63 01 71

Urgències (mancomunitat) 629 37 32 56

anuncia't

Aprofitem aquest espai per fer una crida a totes aquelles empreses que desitjarien col·laborar amb la revista com a anunciants. La revista sortirà trimestralment.

	3 trimestres	2 trimestres	1 trimestre
Contraportada	280 €	190 €	100 €
Quart de pàgina	150 €	100 €	55 €
Octau de pàgina	100 €	65 €	35 €

EDITA: **AJUNTAMENT DE CORÇÀ**

CONSELL DE REDACCIÓ: **Gaietà Casaponsa, Benvingut Dalmau, Jordi Fontanals, Carme Garriga, Eva Gasull, Carme Güell, Cristina Juanola, Laura Pantrigo, Dolors Tubert, Quim Vall-llosera i Anna Valls.**

DISSENY PORTADA: **Montse Dalmau.**

COL·LABORADORS: **Entitats del Municipi, Lluís Aracil, Josep Bofill i David Martínez.**

COORDINACIÓ: **Laura Pantrigo.**

SUMARI

Servei.....	2
Editorial.....	3
Experiències i vivències.....	4-7
Agenda.....	7
Dia a dia.....	8-14
El català correcte.....	14
Festa de Corçà.....	15
Festa de Casavells i Matajudaica.....	16
Festa de Cassà de Pelràs i Planils.....	17
Sabíeu que.....	18
Premi literari.....	19-22
L'ajuntament informa.....	23-26
Des de l'escola.....	27
Món Empordà.....	28
Article.....	29
Entrevista.....	30
Les entitats parlen.....	31-33
Temps era temps.....	34-36
Sortides de diumenge.....	37-38
Receptes.....	38
Passatemp.....	39
Tastets.....	40
El poble opina.....	41-42
On està Wally troba la nostra alcaldessa.....	43

Amenaces, xantatges, pressions, querelles, recursos, impugnacions, insults, menyspreus, mentides... i ja ha passat el 9-N! El nacionalisme i els nacionalistes han fet servir tot això per intentar convertir en un fet malèfic allò que és el principi de la democràcia, que la gent es pugui expressar, però no han pogut aconseguir que els catalans ens quedéssim atemorits a casa, ans al contrari, el nacionalisme ha empès el poble de Catalunya a sortir a buscar el seu punt de votació. Ens ajuden prou, aquests nacionalistes... espanyols.

De tant parlar de nacionalisme català, s'obliden que el seu, l'espanyol, és el màxim exponent d'una voluntària ceguesa que els està portant a la ruïna moral i ètica com a Estat. Empenyen a Catalunya cap a reptes que fa 10 anys enrere eren inimaginables. Quan l'agost del 2007, en Carod-Rovira va vaticinar que el 2014 hauríem de fer un referèndum per decidir el nostre futur, fins i tot les persones que més se l'estimen, segurament, van pensar que feia volar coloms. Pocs van ser els que hi van veure alguna possibilitat. De ben segur que si en Carod no ho hagués dit, hi hauríem arribat ben igual, a votar. El cas és que hem de ser educats i donar les gràcies a tots els que durant anys, han estat nodrint la base d'independentistes. Ho han fet menystenint les nostres aspiracions, fent mofa de les nostres peticions, ridiculitzant les nostres propostes, intentant treure'ns del cap qualsevol similitud amb Canadà o Gran Bretanya. Cada cop que passava alguna d'aquestes coses, el procés es feia més sòlid. Tots nosaltres coneixem algú a qui podíem titllar de tot menys d'independentista, fins que sortia alguna notícia vinguda d'allà i que permetia anar sumant adeptes a la causa. Diuen que el 9-N ha estat un acte de propaganda inútil, però la veritat és que no ens ha calgut cap publicista tenint-los a ells.

Parlen que 2 de cada 3 catalans no han anat a votar, i ho presenten com un fracàs del procés, al comparar-ho amb els percentatges de participació superiors al 80% en els referèndums del Quebec i Escòcia. Tornen a desvirtuar la realitat i a parlar per als seus electors i seguidors. Resulta que en aquests dos casos, les votacions es van fer amb l'inequívoc suport dels estats on, finalment, han acabat quedant-se PER VOLUNTAT PRÒPIA els dos candidats a nou estat. Van poder fer una campanya electoral com cal, on van participar en igualtat de condicions els unionistes i els separatistes. Es va enviar, per tots els mitjans imaginables, informació als votants. Es van fer debats cara a cara i es disposava d'un cens electoral. Mesos abans del dia de la votació tothom tenia clar que seria aquell dia, passés el que passés. Les persones que hi havien de participar sabien qui eren i tenien instruccions clares del que haurien de fer i, fins i tot, a quin lloc caldria adreçar-se. Com poden comparar la participació dels uns i dels altres? L'Estat Espanyol s'ha rigut de nosaltres impedint per tots els mitjans que poguéssim opinar, no ens han permès saber a qui adreçar-se els partits polítics per poder-los informar, han impedit que serveis públics com ara Correus fessin arribar informació als votants. No sabíem on votaríem, bé, de fet no sabíem ni si votaríem. Els voluntaris estaven amenaçats, els directors de les escoles, encara més. Tot i així, han votat 2,3 milions de catalans. Si tots els "fracassos" que ens puguin arribar són com aquest, tranquils, que anem bé. Mentrestant, continuarem pensant que una llei, la Constitució, que impedeix la llibertat d'expressió, no ens representa.

experiències i vivències

Rosa Pons Payaró

Vaig néixer a Corçà el 1956, "l'any de la fred". Fins als 6 anys vam viure al Carrer Calvo Sotelo, el carreró que queda a mà esquerra entrant a l'església. Ara deu tenir un altre nom. Teníem per veïns més propers la família Ponce, que portaven una fleca i la família Darder. Llavors ens vam traslladar amb els pares al Carrer Major, on actualment encara viu la meua mare. Als 26 anys vaig anar a viure a Verges i més endavant a Parlavà, on resideixo actualment.

DIARI D'UN VIATGE

Feia temps, molt de temps, que em voltava pel cap... L'Índia. Hi vull anar, vull conèixer la seva gent, la seva cultura, la seva manera de fer, la seva diversitat de religions, d'idiomes, la seva màgia, la seva llum...Hi havia un "no sé què" que m'atreia cap aquest país, des de sempre.

Diuen que els somnis es compleixen, que allò que creus es fa realitat algun dia. I així va ser.

A vegades les circumstàncies t'ho posen fàcil. La Maria, la nostra filla, portava sis mesos viatjant per aquells indrets. Ens ho havia posat en safata! Decidim anar-la a veure tota la família!!!

Després de tots els preparatius, buscar una data, agafar els vols, visats, vacunes, assegurances...ens preparam mentalment pel que ha de ser un viatge molt especial que durarà 32 dies.

Primera aturada, Delhi. Per molt que hagi llegit, per molt que t'hagin explicat o t'hagi imaginat, les sensacions que vius des del moment que arribes a l'aeroport i trepitges aquesta ciutat es veuen multiplicades per deu! Els colors, les olors, els sorolls, la calor extrema, la varietat d'animals que transiten lliures pels carrers (vaques, monos, gossos, porcs senglars, algun pollastre,...); però, sobretot, sobretot, la seva gent. Les mirades profundes de les persones que et trobes a cada pas, amb històries tot darrera no sempre fàcils d'imaginar, amb la pell recremada pel pas del temps i les vivències viscudes, per les dificultats a sobreviure o a malviure. La quantitat d'infants demanant almoïna amb aquell somriure entre sincer i obligat. Res, res de tot això et deixa indiferent.

Delhi, 18 milions d'habitants, un caos. Bruta, sorollosa, pobra. Fa calor, molta calor! Passejar pels seus carrers és com una cursa d'obstacles. Penseu que la gent a l'Índia fa "vida" a l'exterior de les cases. Se'ns fa difícil esquivar motos, bicicletes, "tucs-tucs", cotxes, la munió de vianants que transiten a totes hores, les vaques. Ni els gossos són capaços de sortir d'una mena de letargia constant. Diries que talment semblen morts. A la nit, els carrers s'omplen de paradetes de verdures i fruites. Penseu que el 60% de la població índia és vegetariana.

Delhi té una altra cara més "agradable" als ulls: la Delhi de les grans avingudes, dels grans parcs i jardins, dels grans monuments i cases senyorials, la Delhi on les vaques tenen prohibida l'entrada. Visitem la Casa-Museu de Gandhi.

Agra. La ciutat del Taj Mahal. Monument majestuós, obra faraònica. Contrasta amb la pobresa que es viu a la seva ciutat. Ens llevem d'hora. La visita comença a les 6 del matí. Diuen que és la millor hora per la llum i la temperatura. Tot i així la calor és força insuportable. Hi ha un control extrem per entrar, fins i tot ens miren bosses i motxilles. Fora del recinte, a tots els llocs per on passes, sembla que t'espera algú. Algú que et vol vendre quelcom, que et vol fer de guia o et demana almoïna per fer, potser, el primer àpat del dia.

Jaipur. La ciutat rosa, anomenada així pel color de les façanes de les cases. Hi són típics els basars. Se'ns fa difícil observar les botigues sense que, de sobte, dues o tres persones et vulguin vendre el que potser menys t'interessa comprar. Em crida l'atenció el fet que sempre són homes els que porten els comerços. La dona continua força tancada a casa cuidant dels petits, mai de cares al públic. Per sort, sembla que s'intenta canviar aquest paper de la dona, però costarà. Comprar a l'Índia vol dir aprendre a regatejar. El turista és una presa fàcil d'enganyar. En vam aprendre força, quin remei!

Pushkar. És una ciutat més petita, tranquil·la, neta, poc sorollosa. Ho agraïm. És un dels cinc llocs sagrats de peregrinació pels hinduistes. Hi destaca el seu llac sagrat, on fan tota mena d'ofrenes, i també els seus basars. Aprofitem per comprar records per a familiars i amics. Els preus econòmics són temptadors!

Ens adaptem bé a la seva cuina, però cal estar a l'aguait amb les espècies. Són molt picants! Per treure'ns la set aprofitem qualsevol ocasió per assaborir els suc de mango, papaia, magrana que tan bé saben preparar. Són boníssims!

Amritsar. Visitem el Golden Temple (Temple Daurat), una meravella. És l'epicentre cultural i espiritual de la religió sikh. Atrau més visitants que el Taj Mahal. Els sikhs són una comunitat molt organitzada. A dins el temple tothom té una tasca a fer: netejar, cuinar, organitzar i estan oberts a tothom que respecti les seves normes. Ens conviden a menjar plegats, a terra, en unes catifes. Està ple de gom a gom. Les famílies amb criatures ens demanen per fer fotos, ens miren encuriós, ens sentim molt observats. Crec que som els únics turistes!

Sanghani. I ja a l'equador del nostre viatge, decidim pujar cap al nord, una altra cara de l'Índia. Busquem més bones temperatures. Transitarem durant hores per carreteres estretes i amb moltes corbes. L'esforç i el temps s'ho val! És un poblet de muntanya molt bonic. Ens allotgem a la casa de l'alcalde. Visitem l'escola, fem intercanvi amb els mestres i juguem amb els alumnes. Vivim unes jornades molt entranyables.

Dharamkot. Continuant cap al nord, arribem a Dharamkot, un poble de carrers estrets, amb pujades i baixades, molt pintoresc. El poble ideal per passejar, meditar, badar. Aquí ja passem més desapercebuts, està ple de turistes! Pensem quedar-nos-hi una setmana però l'arribada dels monsons ens obliga a avançar la tornada.

experiències i vivències

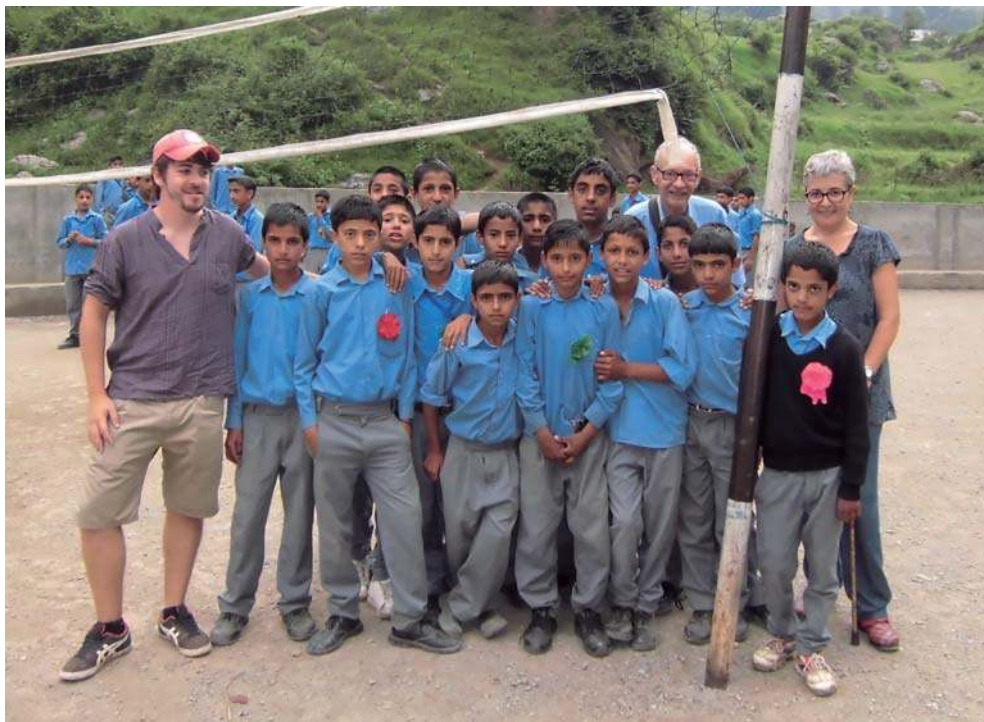
Rewalsa. Envoltat de muntanyes i llacs, es respira aire tibetà per tots cantons. És una ciutat sagrada pels seguidors de l'hinduisme, el budisme i el sikhisme. Mentre caminem pel llac veiem com moltes persones es passegen amb una mena de rosari a les mans fent pregàries, sempre a la mateixa hora del dia, cap a mitja tarda. Altres resen, tocant el llac, fent tota mena de moviments corporals: s'agenollen, es tomben, s'inclinen. Moltes persones es dediquen a donar menjar als peixos -una mena de carpes- o a la gran quantitat de monos que hi ha.

Aquest poble és conegut per la gran imatge del Buda que fa pocs anys van aixecar enmig de les seves muntanyes. És impressionant.

Anantapur. Fundació Vicenç Ferrer. Un dels principals motius que ens ha portat a fer aquest viatge és conèixer la gran obra de Vicenç Ferrer i poder abraçar el nostre nen apadrinat.

Quan veus tan a prop que un dels teus grans somnis està a punt de fer-se realitat és difícil explicar el que sents.

Passem cinc dies al Campus de la Fundació, convivint amb les persones que hi treballen, coneixent altres famílies com la nostra amb qui compartim un objectiu comú, l'apadrinament. Visitem els projectes que any rere any s'estan portant a terme, sempre pensant amb els més necessitats: un Hospital Pediàtric, escoles-residències per a nens orfes, una escola per a nens amb paràlisi cerebral, diferents escoles-taller per a nenes amb un grau de discapacitat, el Projecte "De dona a dona", el d'Ecologia, una escola per a nens amb discapacitat visual...

Tenim el goig d'assistir a una conferència de l'Anna Ferrer, la persona que durant 45 anys va compartit vida i obra amb en Vicenç Ferrer. I en aquest punt, m'agradaria poder explicar una anècdota. A la sala on es fa la xerrada som unes dues-centes persones. Nosaltres ens col·loquem a primera fila. A mitja conferència, l'Anna Ferrer ens observa i ens pregunta d'on som. Després de dir-li que venim de Girona, ens pregunta en un castellà-anglès: ¿Ustedes son nuevos, verdad? ¿Es la primera vez que visitan la Fundación? Un cop acabada la conferència, se'ns apropa i ens ve a saludar molt afectuosament. Recordaré sempre aquell moment.

I finalment, arriba el dia que podem conèixer i abraçar el nostre nen apadrinat. El cúmul de sensacions és inexplicable!!!

No es pot expressar amb paraules el que vam viure i sentir aquells cinc dies a la Fundació.

I aquí acaba el diari-resum d'un viatge que costa explicar amb paraules, sobre el paper, perquè és difícil transmetre emocions i sensacions que tens guardades a la memòria i sobretot molt endins. S'han de viure i sentir, sobretot sentir. M'he deixat molts llocs, molts racons, molts detalls, moltes cares d'aquests 32 dies a l'Índia. Les guardo dins meu, en el record, mai les oblidaré.

Us deixo amb unes reflexions de Vicenç Ferrer:

"-Alguna vegada, algun dia, hi haurà un pobre que parli per mi".

"-La humanitat pateix dues malalties: la malaltia de la fam i la de l'egoisme".

"-Tot el que he fet a Anantapur ha sigut per amor".

agenda

- ✓ Dimecres 17 de desembre a les 20:00, Presentació del llibre "Els jocs retrobats" de Xavier Cortadellas, al Centre Cívic de Corçà
- ✓ Diumenge 21 de desembre, Ball amb SHAKATA
- ✓ Dijous 25 de desembre, GRAN QUINA POPULAR
- ✓ Divendres 26 de desembre, GRAN QUINA POPULAR
- ✓ Diumenge 28 de desembre, Ball amb BOOGIE-WOOGIE
- ✓ Dijous 31 de desembre, SOPAR DE FI D'ANY. A partir de mitjanit Ball amb BLUE MOON
- ✓ Divendres 1 de gener, GRAN QUINA POPULAR
- ✓ Dimarts 6 de gener, GRAN QUINA POPULAR

opina i col·labora

Aquest és un espai creat per a tots aquells i aquelles que tinguin ganes de fer-nos arribar un escrit o una opinió. Tots els temes seran acceptats sempre i quan es sigui respectuós amb els demés.

Feu-nos arribar la vostra opinió a elmercadal@gmail.com o bé al Punt de Trobada.

dia a dia

10 d'abril

Els nens i nenes de 2n de l'escola El Rodonell de Corçà, junt amb la seva mestra, visiten l'Ajuntament de Corçà. Allà a la sala de Juntes, en presència de la Sra. Alcaldessa i el Sr. Secretari, fan l'entrega de la vara d'alcalde i les diferents regidories.

Cadascun dels nous nens-regidors fan les peticions del que els hi agradaria pel seu poble.

És l'Ajuntament del futur.

12 d'abril

Festarc. La festa dels joves organitzada amb molt èxit per la gent de l'ARC. La sala municipal s'omple de nois i noies disposats a ballar i a escoltar bona música fins la matinada. Les notes les posen l'Orquestra Di-Versiones amb el seu show característic, el grup Son de la Chama i també el Dj Sawm.

Jovent d'edat i d'esperit tots disposats a passar un bon dissabte a la nit.

16 d'abril

Donació de sang a la Sala Municipal de 18 a 21 h de la tarda.

Donar sang és una decisió individual i desinteressada.

Donar sang és ben senzill, són pocs minuts, un descans i un refrigeri, al cap de pocs dies reps una analítica dient que tot està bé.

Gràcies a tots els donants es salven moltes vides.

23 d'abril

Sant Jordi a l'escola. Com cada any a l'escola de Corçà els alumnes de sisè fan una parada de roses i llibres al davant de l'escola.

Gran èxit de participació, gent de totes les edats es paren a comprar la rosa i el llibre per l'àvia, la mare, el pare, l'avi, la tieta, la xicota, l'amic... i tot fullejant llibres i contes ens apropem al plaer de la lectura.

A l'escola, com cada any, també s'entreguen els premis d'un concurs literari i de dibuix.

26 d'abril

Premi literari. Només unes 20 persones assisteixen aquest any a l'entrega de premis.

Els guanyadors són: en tercer lloc la Carlota Gurt Daví de Corçà amb l'obra: *"Una bellesa natural"*, segon lloc per l'Albert Garcia Elena de Barcelona amb l'obra: *"El presoner"*, i el primer lloc per l'Angel Fabregat Morera de Belliades amb l'obra: *"La memòria de la pell"*. Felicitats per a tots ells.

L'acte va finalitzar amb la projecció de la pel·lícula: "El Bruc. La llegenda." Del director Daniel Benmayor.

18 de maig

XVI Marxa del Puig Rodó. Un preciós recorregut pels paratges de Corçà i rodalies. 460 participants fan un recorregut de 13 kms fent la descoberta de diferents indrets del poble, tot seguint el curs de la riera el Rodonell. Redescobrir les fonts del Lilou i del Cuní, i diversos camins que la colla de marxaries netegen i condicionen cada any pel plaer de tots els que ens agrada la natura i caminar. Netegem bé les xiruques que aviat hi tornem.

25 de maig

Concert de primavera. La Coral de Corçà, dirigida per Marina Pagés, organitza un concert de música que comença puntualment a les 7 de la tarda a l'Església parroquial.

Hi participen a més de la nostra coral, la coral Vol d'Oreneta de Cruïlles, Monells i Sant Sadurní de l'Heura, dirigida per Josep M. Follia, i Escàlem Coral de Palamós, dirigida per Carles Casanoves i Cristina Baiget. Tots ens interpreten un bon repertori de cançons populars, havaneres, caramelles, música religiosa, algunes grans peces de grans autors com Mozart, Bach... Un regal per l'oïda.

31 de maig

Nit de la sardana amb la cobla la Bisbal Jove. Els instruments a punt, el flabiol fa el primer toc i la tenora, tible, tamborí, contrabaix, trompeta, trombó i fiscorn el segueixen, la nostra dansa nacional comença.

Unes 70 persones gaudeixen de l'audició i ballada de sardanes en el marc incomparable de l'estimada plaça del firal. A més, aquest any, se suma una altra celebració, una sardanista del poble celebra els seus 70 anys. Felicitats Dolors!

1 de juny

Fimac. L'Ajuntament de Corçà organitza la primera Fira de la Mascota i Animal de Companyia.

Al llarg del dia es fan diverses activitats al nucli antic del poble. Hi ha exhibicions d'animals, agilitat, aprenentatge, tallers per fer petites mascotes de drap o fang, exposició de maquetes de cartró d'ocells, passejades en poni, munyir vaques, activitats per nens i xerrades molt interessants. Per donar a conèixer bé el municipi, també paradetes d'artesans, botiguers propers exposant i venent els seus productes.

A punt per a la segona edició l'any 2015.

7 de juny

Concert de Mazoni. La petita plaça del Rebot es vesteix de gala per rebre el grup Mazoni, que ens presenta el seu nou disc "Sacrifiquem la princesa" *un disc optimista i lluminós, un to d'esperança en temps convulsos. Ha sacrificat la princesa i ara anem per la reina i la reina es electrònica. La reina enrampa.* Unes 300 persones hi assisteixen.

8 de juny

VIII Festival de patinatge. Tot sobre rodes a la sala municipal, patins i patinadores, vestits lluents, coreografies i maquillatges, tot a punt, l'espectacle comença.

Hi participen: C.P. Peralada, C.P. Cristinenc, C.P. La Bisbal i els amfitrions, el C.P. Corçà.

Els locals fan quatre representacions: Joguines, Desglaç, Hawaiians i Cel i infern. Fabulosos.

Al final aplaudiments i obsequis pels participants, entrenadors i autoritats. Us esperem un any més.

59 de juny

Excursió del poble. Els avis del municipi viatgen a Narbona, Cotlliure i Cervere.

23 de juny

Flama del Canigó. Una tradició catalana vinculada al solstici d'estiu. S'inicia amb la renovació del foc al cim del Canigó i culmina amb l'encesa de les fogueres de la nit de Sant Joan, després que la flama portada per voluntaris es reparteixi per tot el país.

Unes 50 persones esperen impacients a

la plaça l'arribada de la flama de les veïnes terres del nord. Un cop allà es llegeix un manifest i s'acompanya la flama cap a la Bisbal, uns hi van caminant, els altres corrent i d'altres amb bicicleta, tot serveix.

Revetlla de Sant Joan a Casavells. La revetlla de Sant Joan d'aquest any ens ha fet reviure les que celebràvem fa molts anys. El motiu és perquè es va permetre fer un foc com el que es feia anys enrere. Tothom qui volia hi podia portar fustes i trastos vells de casa. Al sopar érem unes 50 persones. El menú era peix a la planxa, amanides i carn. També vam tenir la flama del Canigó, que havia passat per Corçà i la comissió es va encarregar de fer-la arribar al poble.

28 de juny

Setena Sardinada Popular. Organitzada per la colla marxaire Corçà. Com cada any un èxit de participació, les sardines eren boníssimes, la carn també, les taules ben parades i la gent gaudint d'un bon menjar, un bon vi i bona companyia, tot plegat acompanyat per les havaneres del grup Terra Endins.

29 de juny

Festa country. La Sala Municipal s'omple de gent amb botes camperes, barrets de cowboy, cinturons i armelles de pell, texans... tots per escoltar música country, aquest estil musical sorgit als anys 20 a les regions rurals del sud d'Estats Units, que combina músiques folklòriques d'origen irlandès amb ritmes de blues i espirituals de nord-americà. La música la interpreta el grup The Texans.

Tots els dijous de juliol

Cinema a la fresca.

Dijous 3 de juliol a Sta. Cristina, al cobert de Puig Llistó, projecció de la pel·lícula musical *Los chicos del coro*.

Dijous 10 de juliol, a la plaça del firal, projecció de la comèdia *Barcelona nit d'estiu*.

Dijous 17 de juliol, a la plaça del firal, projecció de la pel·lícula *E.T. el extraterrestre*, amb gran èxit de públic.

Dijous 24 de juliol, a la plaça del firal, la comèdia *Los padres de ella*.

Dijous 31 de juliol, a la pista de Casavells, *Les aventures de Tadeu Jones*.

Bona assistència de públic.

11 de juliol

Nit dels ratpenats organitzat per SITRA. Unes 50 persones es reuneixen a l'escola de Corçà per assistir a una conferència sobre els ratpenats que tenim a Catalunya, i més concretament a la nostra comarca. Després sortim pel poble a detectar-los, al principi es resisteixen a sortir, però al final en veiem tres o quatre fent el vol pel nostre poble. buscant insectes per alimentar-se. Uns animals estranys, els únics mamífers capaços de conquerir el medi aeri; poden volar, descansar cap per avall i orientar-se en la més absoluta foscor.

26 de juliol

Festa de Santa Cristina. Un any més la Comissió de Festes de Santa Cristina posa tot el seu esforç per organitzar aquesta bonica festa al veïnat.

Tot el dia a la sala municipal parc d'activitats infantils: inflables, matalàs elàstic, jocs de fusta...

A la tarda, al recinte de la petanca IV Campionat de Botifarra.

Missa a l'ermita, a l'aire lliure.

A la nit, sopar popular i espectacle de màgia a carrer del Mag Sergi i fi de festa amb el Dj. Torrebruno.

Tot el mes de juliol

Casal d'estiu organitzat per SITRA. Uns 100 nens i nenes de Corçà i pobles de les rodalies hi han participat.

Nens de P3 fins a 4t: Casal ESTIU EN VERD. Els oficis de les Gavarres, els nens han descobert els antics oficis de carboners, pastors, ceramistes, remeiers,...

Nens de 5è fins 1r ESO: FEM DE NATURALISTES.

dia a dia

Aquest any ens proposen una activitat nova pels nens més grans. Fan de científics naturalistes a través de la descoberta i el coneixement de l'entorn.

Un casal per aprendre valors i fomentar el coneixement i respecte envers l'entorn natural, patrimonial i social de Corçà.

8 d'agost

Bikicinema a Casavells. La Comissió de Festes de Casavells i Matajudaica ens convida a veure la pel·lícula *La vida secreta de Walter Mitty*, a la pista de Casavells tot menjant un boníssim bikini. Una bona iniciativa que esperem repetir l'any vinent.

9 d'agost

Havaneres a la fresca. La plaça del Rebot es guarneix amb aires mariners, xarxes de pescadors, remes, curculles i coves de pescar. I és que amb motiu del 10è aniversari de la inauguració de la Sala Municipal, la coral de Corçà ens ofereix un recital d'havaneres a la plaça del Rebot. A la mitja part de l'espectacle, cremat per a tothom.

"Cuando en la playa la bella Lola..."

29, 30 i 31 d'agost

Festa major de Casavells i Matajudaica. La festa major de Casavells enguany s'ha celebrat l'últim cap de setmana d'agost. Com cada any el divendres es va començar amb el sopar popular, amb una gran assistència de gent i una bonica cantada d'havaneres. El dissabte hi va haver el tradicional concurs de botifarra, la cercavila amenitzada amb els gegants i els grallers i la nit jove. I el diumenge vam tenir la Coral de Corçà que ens va delitar amb el seu repertori a Matajudaica, una ballada de sardanes a la plaça del poble, i per finalitzar, una obra de teatre.

La gran novetat d'aquest any ha estat un trenet molt curiós, fet amb bidons i arrossegat per un tractor antic i restaurat amb molta cura per l'Andreu Puig. Moltes Felicitats per posar un toc d'alegria als nens i nenes.

7 de setembre

Tractokama a Casavells. El primer cap de setmana de setembre vam celebrar a Casavells la tradicional Tractokama. S'ha de dir que cada any té més assistència de participants i públic. És una diada molt divertida on tothom pot veure una bona

col·lecció de tractors antics restaurats amb molta cura. També es poden admirar les habilitats dels pagesos conduint i maniobrant aquests vehicles. Es fa un bon esmorzar i s'acomiada amb una arrossada a la pista a la qual també hi va assistir molta gent. A més a més, es dona a conèixer el treball que fan els pagesos i l'esforç que representa tenir la maquinària a punt per treballar. Moltes felicitats a tots els que hi treballeu perquè aquesta diada tingui èxit any rere any.

11 de setembre

A les 10 del matí es reuneixen davant de l'Ajuntament un centenar de persones, vestides de groc i vermell per fer una V amb els colors de la nostra senyera.

Va ser organitzat per assemblea.cat, amb la col·laboració de totes les entitats del municipi.

22 de setembre

A un quart de tres de la tarda, a la Sala de sessions de la Casa Consistorial, es reuneix el Ple i es pren per unanimitat l'acord de: Suport del món local a la convocatòria de la consulta sobre el futur polític de Catalunya el 9/11/14.

28 de setembre

XVII Trobada gegantera amb la participació de les colles de: Castell d'Empúries, Celrà, La Bisbal d'Empordà, L'Escala, L'Esquirol, L'Estartit, Flaçà, Monells, Vilafant, Vilaür i Corçà.

A la tarda representació de l'obra de teatre "Homes", a càrrec del Grup de dones de teatre de Corçà, un èxit assegurat, quilos de rialles. Es recullen 656 euros per a la Marató.

3, 4 i 5 d'octubre

Festa major de Corçà. Un any més celebrem la Festa amb alegria i gaudint dels diversos actes. Gràcies a tots per la vostra participació. Fins l'any que ve!

7 de novembre

Castanyada a Corçà.

8 de novembre

Castanyada a Casavells. Es va fer al "casinet". Hi van assistir unes 45 persones. Es va menjar amanida, xuies, pinxos i botifarres. De postres hi havia panellets, moniatos i castanyes. O sigui, una diada tradicional com cada any on no hi va faltar el bon humor i les ganes d'estar junts una estona.

9 de novembre

Consulta. El poble de Casavells també va posar de manifest amb una pancarta molt suggerent les ganes d'anar a votar i de reivindicar les intencions del poble català.

Consulta. A Corçà es va celebrar la consulta al Centre Cívic. Al nostre municipi hi van participar amb el seu vot un total de 717 persones. Una gran jornada amb ambient festiu!

Mitja maratón d'asfalt i Cursa Popular de 10 km. 220 inscrits van sortir a les 9h del camp de futbol direcció el pla de les Belleses. La ruta passava per Casavells, Matajudaica i Ullastret. En aquest punt es retornava cap a Corçà. L'Ajuntament va cedir els vestidors del camp de futbol pels participants.

Continuarà...

el català correcte

Accent diacrític

L'accent diacrític serveix per distingir unes paraules d'unes altres que altrament s'escriurien igual però que, gairebé sempre, es pronuncien diferent.

bé, béns (riquesa; adverbí)

bóta, bótes (recipient)

Déu (divinitat), adéu, semidéu...

és (verb ser)

féu (verb fer, pret.perfet)

fóra (verb ser)

jóc, jócs (lloc on dorm l'aviram)

mà (part del cos)

més (quantitatiu)

mèu, mèus (crit del gat)

mòlt, mòlta, mòlts, mòltes

(verb moldre)

món (univers), rodamón

móra, móres (fruita)

nét, néta, néts, nétes, renét...

(parentiu)

ós, óssa, óssos, ósses (animal)

pèl, pèls (vellositat); repèl...

rés (pregària)

sé (verb saber)

séc, sécs (plec del vestit)

sèu, sèus (greix)

sí, sís (afirmació)

sóc (verb ser)

sòl (el terra); subsòl...

són (verb ser)

té (verb tenir)

ús (acció d'usar)

véns, vénen (verb venir)

vés (verb anar)

vós (tractament)

be, bens (xai; nom de lletra)

bota, botes (calçat; verb botar)

deu, deus (número; font; verb deure)

es (pronon)

feu (verb fer, present; imperatiu)

feu (domini senyorial)

fora (adv.de lloc)

joc, jocs (de jugar)

ma (possessiu)

mes (període de l'any; conjunció)

meu, meus (possessiu)

molt, molta, molts, moltes (quantitatiu)

mon (possessiu)

mora, mores (natural del Magrib)

net, neta, nets, netes; renet... (adjectiu)

os, ossos (de l'esquelet)

pel, pels (contracció)

res (cap cosa)

se (pronon reflexiu)

sec, secs (adj.; verb seure)

seu, seus (verb seure; possessiu)

si (conjunció; pronon reflexiu; nota musical)

soc (soca; esclop...)

sol (astre; adjectiu; verb ser; adverbí; nota musical)

son (el fet o les ganas de dormir; possessiu)

te (infusió; nom de lletra; pronon feble)

us (pronon feble)

vens, venen (verb vendre)

ves (verb veure)

-vos (pronon feble)

festa de Corçà

FESTA MAJOR de CORÇÀ 2014

Dissabte 27 de setembre
 17:00h Visita guiada pel nucli antic de Corçà

Diumenge 28 de setembre
 11:30h XVII Trobada gegantera

Divendres 3 d'octubre
 15:00h L'Escola va de Festa Major amb JORDI TONIETTI
 21:30h Sopar de Festa Major i pregó
 23:30h Ball amb LA PUÇA DIATÒNICA

Dissabte 4 d'octubre
 16:00h Parc PIC
 17:30h Sardanes amb la cobla BISBAL JOVE
 23:00h Nit Jove amb GERMA NEGRE
 THE COVERS BAND
 D'OTHELLO KEEP

Diumenge 5 d'octubre
 11:00h Parc PIC
 12:15h Ofici Solemne acompanyat per la coral de CORÇÀ seguit de vermut
 16:00h Parc PIC
 18:00h Concert i ball de fi de Festa amb la Internacional Cobla Orquestra MONTGRINS

festa de Casavells i Matajudaica

festa de Cassà de Peiràs i Planils

sabíeu que...

- ✓ El dimarts dia 30 de setembre a les 19h hi va haver una concentració davant de l'ajuntament a proposta ANC a favor de la Consulta. Entre grans i petits hi havia uns 60 veïns, que representa quasi el 5% de la població, dels quals una quarta part duïen una samarreta groga. Sense cap discurs es va cloure l'acte amb el cant dels Segadors.
- ✓ Segons quines hores en alguns carrers de la població hi ha una flaire que extasia i no és precisament de l'olor dels excrements de gossos que alguns deixen i no recullen.
- ✓ El 4 octubre Corçà va presentar a la Generalitat la moció de suport a la llei de consultes aprovada dies abans de forma individual i conjunta amb 800 alcaldes més del País.
- ✓ A Casavells, el mes de novembre, s'inaugura un petit hotel que s'anomena "Encís d'Empordà". Es tracta d'un exclusiu allotjament destinat a un públic adult, ja siguin parelles, amics o viatgers solitaris, que busquin tranquil·litat, naturalesa i un tracte càlid i proper. Està situat al mas Pons Botó, una masia del S. XVI completament equipada i reformada. Cada una de les estances està cuidadosament decorada representant una època diferent de la història de l'Empordà. L'hotel el gestionen la Mireia i en Jordi.
- ✓ A la plaça dels Geganters, a la tarda hi juga mainada que han d'esquivar contínuament les caques que els gossos han depositat i que els seus propietaris no han recollit. Això passa a altres indrets i carrers, com el carrer Torrent. Seria convenient i higiènic trobar una solució.
- ✓ Els dies d'inici de novembre les entrades del poble i alguns carrers i places s'han engalanat de color groc i ha donat una vistositat que no tenia. El test de colors diu que el groc és el color de la claredat, la reflexió, la resplendor i manifesta expansivitat i laxitud entre altres coses. Però aquesta vegada vol mostrar la necessitat d'un país nou.
- ✓ En aquests darrers mesos hi ha hagut diferents robatoris i també intents frustrats en diferents cases del poble de Corçà i que s'ha informat als mossos perquè estiguin més amatents i insisteixin en la vigilància del nostre entorn.
- ✓ La Generalitat, a partir del gener 2015, imposarà multes als municipis que no facin selecció de brossa d'uns mínims establerts per tal de poder arribar al 2018 a les condicions fixades per la unió europea. Cal que hi col·laborem tots, doncs les multes a l'ajuntament les paguem entre tots.
- ✓ A Casavells, un bon dia, ens vam llevar i per sorpresa ens vam trobar un contenidor completament desintegrat. No es tractava de que algú l'hagués encès. Tenia l'aspecte de que hi haguéssin abocat alguna substància corrosiva. Va quedar completament arrugat. La sort és que al dia següent ja l'havien retirat i posat un de nou. No se sap què va passar realment. Caldria, però, tenir cura de les coses encara que estiguin al carrer i pensar que podem provocar danys o contaminar.

INSTAL·LACIONS

B a h i

C. Jaume II, 33 - La Bisbal d'Empordà
C. Montgrí, 2 - Casavells - Corçà

premi literari

LA MEMÒRIA DE LA PELL

Àngel Fabregat Morera

La soledad sí que es capaz de generar deseos que no se corresponden con el sentido común o con la realidad.

ROBERTO BOLAÑO (1953-2003)

Para ver una cosa hay que comprenderla.

JORGE LUIS BORGES (1899-1986)

La mare em va posar de nom Leònid Ílitx, contra la voluntat del pare. Ella tenia molt caràcter i era comunista per convicció. A la seva habitació hi havia, fins i tot, un retrat de la Passionària penjat a la paret de la capçalera del llit. Era el seu Crist. «Tothom té dret a tenir el seu», sempre deia. Aquest nom tan rebuscat me'l van posar en honor a Leònid Ílitx Brejnev, ja que vaig néixer el mateix dia que va morir l'esmentat líder rus.

Malgrat tot, a l'escola, i posteriorment a la feina, sempre em deien Leo o Ili. Després d'acabar els estudis secundaris, vaig començar a treballar al metro fent de venedor de bitllets, tal com havia fet el meu pare. Des de la seva mort, vivia amb la mare, i això fins farà un any, més o menys, quan ella va morir de vella. El dia de la seva defunció romania estirada al llit, amb la roba negra que duia des de la desaparició del pare i els cabells completament blancs. Sincerament, semblava la dona de la foto que tenia sobre el cap; a ella sempre li havia agradat que li diguessin que hi tenia una retirada.

Des d'aleshores, em vaig sentir molt sol, però era una solitud desitjada que em duia a recloure'm cada cop més. Havia perdut tot contacte amb els amics i només anava de casa a la feina i viceversa. Un dia vaig tenir el caprici de comprar-me un telescopi, i no perquè fos aficionat a l'astronomia, sinó perquè, en realitat, em feia sentir bé el fet de ficar-me dins dels pisos dels veïns. Sentia un plaer difícil d'explicar quan veia com es desenvolupaven les vides dels meus contigus. M'agradava observar aquells éssers sense comprometre-m'hi, sense implicacions de cap mena. Em recordava quan era petit: de vegades,

al pati de l'escola, passava l'estona mirant un reguitzell de formigues afanyant-se a dur l'aliment a casa com si s'hagués d'acabar el món en qualsevol moment. Era una estranya complaença.

En especial, sentia una singular predilecció per la parella jove que vivia just davant de la finestra del meu dormitori. Ella devia ser escriptora o traductora, o simplement feia alguna mena de treball que es podia fer des de casa estant. Encara que també podia estar a l'atur, com tants n'hi ha. El seu home solia tornar a casa amb cara de cansat sobre les deu de la nit. Ella, els dimarts, rebia a casa el fill del llogater i corria les cortines. Llavors la meua imaginació em duia a pensar que s'entenien o bé que, a canvi d'alguna cosa, es prestava als seus desitjos. Ho dic amb convenciment perquè anàvem junts a col·legi amb aquell poca-solta. Recordo que l'anomenàvem amb el malnom de «Corleone». El seu pare havia fets molts diners durant els anys de la bombolla immobiliària com a testaferró de polítics i gent del món financer. Ell era un cercabregues i crec que vivia molt bé gràcies a les rendes del seu progenitor i a algun negoci no gaire clar.

Ja en aquells temps, a l'escola, totes les noies li anaven al darrere perquè ell ja fumava i tenia una moto quan els altres anàvem amb bicicleta. Recordo que traficava amb exàmens. Sempre vaig tenir curiositat per saber com s'ho feia per aconseguir-los. M'imagino que amb diners o amb altres camàndules.

Un dia assolellat, em vaig deixar la finestra del menjador oberta amb la intenció de ventilar una mica el pis. Quan vaig anar a tancar-la, vaig adonar-me que damunt del moble del menjador hi havia un lloro.

premi literari

Sí, un lloro. M'hi vaig atansar a poc a poc i em va dir: «Hola». Ostres, quant temps feia que no em saludaven tan efusivament. Els meus llavis van dibuixar un gran somriure, una cosa nova per a ells, i li vaig respondre de la mateixa manera. La veritat és que em vaig sentir una mica ridícul. Seguidament, vaig anar-me'n a corre-cuita al centre veterinari que hi ha dos carrers més amunt a comprar una gàbia.

En tornar a casa, vaig ficar a la gàbia una mica del menjar que també havia comprat i vaig posar-la al costat del lloro. Crec que ja sabia que aquell habitatge fet de fils d'aram era la seva llar natural, lluny de les verdes arbredes caribenyes. Decidit, va entrar-hi amb parsimònia i fins i tot va tancar la porta agafant-la amb el bec. Em vaig quedar sorprès de com n'estava, de ben ensenyat.

A la nit vaig haver-lo de tapar amb una tovallola, ja que no parava de xerrar, i el millor era que les frases que deia em sonaven a discurs del meu homònim Leònid. Em vaig adormir donant-li tombs al que estaria dient. Llàstima que no hi fos la mare; ella parlava rus. Va ser una de les nenes que van marxar cap a Rússia per evitar-los la duresa de la Guerra Civil. Se'n va anar quan tenia cinc anys i no va tornar fins als vint.

Avançada la nit, em va despertar un soroll de corredissa que provenia de l'escala del bloc de pisos. Era un so rítmic, típic de quan algú puja les escales amb rapidesa. Encuriós, em vaig posar les sabatilles d'estar per casa i vaig anar cap a la porta.

Vaig descloure l'espiera i vaig veure com una noia que devia tenir uns vint anys, acalorada i molt neguitosa, trucava als timbres de cadascun dels veïns. Cap d'ells no obria la porta, tot i que estic segur que, com jo, eren darrere escoltant. «Que malparits!», vaig pensar. Aquella situació em produïa una certa angoixa i expectació. Potser guiat per un impuls solidari, vaig obrir i la noia se'm va abalançar com si jo hagués fet una mena de gol decisiu a la seva vida.

Va entrar al pis tancant la porta i l'espiaell. Amb el dit índex de la mà dreta en perpendicular als llavis em va fer entendre que no

fes soroll. Als pocs segons, una altra corre-dissa de dos homes cepats em va arribar a les orelles. Semblava que alguna cosa se'ls hagués escapat o que s'estigués calant foc en algun lloc. Després de pujar i de baixar diverses vegades, se'n van anar.

La vaig acompanyar cap al menjador. La noia tremolava d'ansietat com una fulla d'arbre. Pel seu accent vaig suposar que era estrangera. La vaig tapar amb la manta que feia servir per cobrir-me les cames a la nit, quan em posava davant del televisor. Llavors, vaig seure a l'altra butaca i la vaig contemplar una bona estona com es contempla el mar en calma. En silenci, tots dos ens miràvem mentre de fons, a l'escala, se sentia una xerrameca inenarrable. Ella es va adormir arraulida en posició fetal, suposo que d'esgotament. Anava bruta, fins i tot feia una mica de mala olor. Perquè estigués més còmoda, li vaig treure les sabates. A la vista van quedar els seus peus nus de planta empedrada. Jo li anava resseguint el cos com un escàner i de cop, ella va donar el tomb i se li va descobrir la part baixa de la seva esquena i, al bell mig, una mica per damunt de la calceta, una mena de tatuatge de forma rectangular.

M'hi vaig atansar, i per a sorpresa meva vaig veure que es tractava d'un codi de barres com els que tenen els articles als estands de les tendes. «Déu meu! Em temo que això és un cas de tràfic de dones», vaig dir-me una mica sorprès i alhora preocupat, mentrestant engegava l'ordinador per posar al cercador «Com llegir un codi de barres?». La primera referència em va dur a una pàgina que explicava en tots els seus detalls què era, per a què servia i com s'establia. També vaig cercar informació dels diferents mètodes, per part de les màfies, de marcar les persones que els pertanyien. Ja ben informat, vaig agafar la lupa que tenia la mare a la tauleta de nit i que va fer servir durant els últims anys de la seva vida per llegir les factures que li arribaven del banc.

Proveït de la lent, vaig posar-me a analitzar els números que hi havia en aquell tatuatge: 2011111134980. Vaig deduir que si començava a llegir per l'esquerra, els vuit primers podien correspondre a una data. Vist així, aquell codi tenia sentit.

Llavors, vaig pensar que podia ser la data en què va venir al nostre país. Els cinc restants tenia el convenciment que devien ser els diners que li havia costat a algú o bé els diners que havia de pagar perquè la deixessin de perseguir aquells matalots.

A trenc d'alba, em va despertar una cançó que ella entonava des del bany. Vaig apropar-m'hi i la porta era oberta. A terra, la roba feia una mena de castell on l'enxaneta era la seva diminuta roba interior de color rosa. Rere la mampara de la dutxa, s'hi dibuixava una figura estilitzada.

Vaig tornar a seure a la butaca a pensar què havia de fer a partir d'aleshores. Després de donar-hi uns quants tombs, ella va sortir i va posar-se a fer un esmorzar com mai no havia vist amb el poc menjar que tenia a la nevera. Es notava que havia patit molta gana.

Mentre esmorzàvem, em va explicar amb un castellà en què no es conjugava gairebé cap verb com l'havien dut a Barcelona des d'un petit poble de la Ucraïna rural feia quasi un any. Em va relatar amb assossec i amb detall com uns coneguts del seu pare, amb la promesa que treballaria de cambrera en un hotel, la van dur fins a la meva ciutat. També em va explicar tota la peripècia del viatge en cotxe. Una vegada aquí, em va narrar com la van subhastar mirant-li el dentat com a l'època de l'esclavitud als Estats Units. Hi ha coses que no canviaran mai. També van tenir molt en compte el volum dels pits i la seva turgència, així com la rodonesa dels glutis. Al final, qui feia l'adquisició imposava a la seva nova propietat un tatuatge amb les dades bàsiques de la transacció. Ella en cap moment no havia culpats els seus pares, ja que ells només volien el millor per a ella, lluny de la vida que portaven de mancances.

De sobte, aquell lloro va tornar a repetir el que havia dit durant bona part de la nit. La Svetlana, que és com es deia la noia, em va dir que el lloro era de l'home que l'havia comprat, i que allò que reproduïa incessantment eren un lloc concret, un dia i una hora. Aquest animaló era la mascota preferida d'aquell mafiós i sempre repetia l'últim que sentia del seu amo. Ella mateixa ho va anotar en un paper que hi

havia damunt de la taula. Em va deixar clar que si aquell malfactor sabés que tenia al «Garfio», era el nom d'aquell animal impertinent, em tallaria a bocins.

Déu n'hi do com n'era, de capriciós, el destí: dues propietats alienes van fer cap al meu pis, l'una per la porta i l'altra per la finestra. Més una mica complicat d'entendre, la veritat sigui dita.

Just havíem acabat d'esmorzar, van trucar a la porta amb uns cops que van resonar per tot el pis. De seguida vaig pensar que devien ser aquells homes desesperats de la nit anterior. «De ben segur que algun veí m'ha delatat», vaig pensar mentre anava a obrir. I, efectivament, eren tres moles. De cop no podia empassar saliva. Amb una veu molt greu i parlant com els indis, em van dir que tenia una cosa que no era meva. «Encara bo!», vaig pensar, ja que no sabien que en realitat en tenia dues, però en aquell moment no sabia a quina es referien. Al mateix temps, creuava els dits perquè el lloro no digués res. Abans que jo no obrís la boca, la Svetlana va començar a pujar pel curt i estret passadís cap a nosaltres. Dels llavis d'aquells tres homes va sorgir la típica riarella de foteta. Portaven una mena d'armilla sense res a sota. Els seus cossos semblaven una mena de guia turística impresa: plens de tatuatges de catedrals, esglésies, monestirs i altres construccions. Als dits de la mà duien calaveres. Ella se'ls va lliurar de la mateixa manera que el lloro havia entrat a la gàbia el dia abans. De sobte, del seu darrere va sortir el «Corleone», aquell vell conegut de l'escola i la va agafar pel braç.

—Vaja, el noi a qui agradaven les formigues —em va dir en to altiu.

—Ja veig que no has canviat gens —li vaig respondre.

—Per què hauria de canviar? Sempre ha estat més lucratiu estar al costat dolent de les coses.

—Què t'ha fet la parella que viu davant meu perquè estiguis molestant la noia?

—Renoï, veig que les formiguetes s'han fet grans! Sàpigues una cosa: el que no es paga amb diners, es paga amb dinades.

premi literari

Ah, i tranquil, que el maridet no en sap res —va dir irònicament—. Apa, marxem!

Després vaig assabentar-me que totes les edificacions d'aquells tatuatges corresponien a anys de presó: com més torres, més anys de garjola. Cada calavera responia a una persona assassinada.

Quan van marxar, em vaig sentir sol com feia temps que no me'n sentia. Tan contenta que hauria estat la mare de tenir una noia russa com a nora. Bé, encara que fos ucraïnesa. En arribar al menjador, vaig veure les dades que havia escrit la Svetlana al paper i vaig decidir d'entrar a la pàgina web de col·laboració ciutadana de la policia per fer una denúncia basada en la meva sospita.

L'endemà, els diaris i quasi tots els noticiaris parlaven de la intercepció d'un lliurament de droga valorada en molts milers d'euros i del desmantellament d'una xarxa de tràfic de dones. En una de les fotos, s'hi veia la Svetlana fent una mitja rialla amb una mirada complaent. En una altra foto, s'hi veia aquell cercaraons que havia estu-

diat amb mi, emmanillat i capcot. Aquella mateixa nit vaig veure com la parella jove feia un sopar que semblava romàntic amb les cortines descloses. Quan va arribar ell, ella va tancar el llum del menjador i va encendre l'espelma que hi havia al centre de la taula. Aquella nit la lluna feia una altra claror; potser era perquè no hi havia tanta contaminació.

El lloro, amb el temps, s'ha oblidat de dir paraules en rus i ara s'ha fet atabalador dient reiterativament: «Gooooool de Messi!».

Però un dia, uns cops a la porta semblants als d'aquell dia em van trencar la migdiada que feia després de dinar. Una mica esparverat, vaig dirigir-me cap a la porta d'entrada del pis amb el pensament posat un altre cop en aquells homes. Pensava que potser voldrien revenja o bé el lloro. Vaig mirar per l'espiera i no vaig veure-hi ningú. En obrir la porta amb el cor bategant a cent per hora, vaig sentir com algú se'm llençava als braços. Era la Svetlana.

AUTOSERVEI

DARDER-TUBERT, S.L.

c/ Marina, s/n
Tel. 972 63 00 33
17121 **CORÇÀ**

L'Ajuntament informa

PLA PER FOMENTAR LA DINAMITZACIÓ ECONÒMICA I L'OCUPACIÓ

Des del febrer de l'any 2013, els ajuntaments de Corçà, La Bisbal, Cruïlles, Monells, Sant Sadurní de l'Heura, Ullastret i Forallac hem treballat per tal d'elaborar un Pla de Desenvolupament Econòmic i de l'Ocupació. El projecte està finançat per la Unió Europea, la Generalitat de Catalunya i els ajuntaments participants.

L'objectiu d'aquesta iniciativa és augmentar les oportunitats laborals i de desenvolupament empresarial que ofereix el territori mitjançant l'acció conjunta i coordinada dels municipis que el configuren. S'han definit les línies estratègiques de treball concretades en un conjunt de 30 accions, cada una d'elles amb diferents activitats i amb un calendari global que n'estableix les prioritats:

- Millorar la situació dels col·lectius més vulnerables en situació d'atur.
- Potenciar la sostenibilitat ambiental com a principi vertebrador de les nostres intervencions.
- Captar i retenir el turista al territori al llarg de tot l'any.
- Disposar d'infraestructures viàries, de serveis i de telecomunicacions que facilitin l'activitat econòmica.
- Buscar els recursos necessaris per potenciar els polígons industrials.
- Consolidar el sector de l'artesanía.

EL PLENARI MÉS JOVE

El passat mes d'abril l'ajuntament de Corçà va rebre, amb molta il·lusió, una representació dels alumnes de l'escola, els de primer curs, que venien acompanyats de la senyoreta Irene. Després de saludar la Cristina i l'Esteve, l'alcaldeessa els va acompanyar a la sala de plens. Allà la senyoreta Irene Palol i el Sr. Carreras, el secretari municipal, els varen explicar com s'organitza un ajuntament, les funcions de cada regidor i la importància de la seva feina. Amb la Sra. alcaldeessa elegiren "l'ajuntament dels petits". Va ser escollida alcaldeessa la Berta López. Tot seguit, ocupant el seu lloc a la taula de treball, varen fer un simulacre de funcionament del plenari, i varen posar com a exemple l'organització d'una festa. Se'ls va girar molta feina de cop per parlar de seguretat viària, economia, joventut, cultura, medi ambient, transport, comunicació, propaganda, etc.

Acabat l'acte, se'n van emportar deures: elaborar les propostes que, segons el seu criteri, creguin prioritàries per fer Corçà millor. El mes de juny, abans d'acabar el curs, les feren arribar a l'ajuntament amb un clam compartit per a tothom: cal una escola nova!

XARXA DE SANEJAMENT

Ha costat però finalment tot el clavegueram dels pobles de Casavells i Matajudaica estan connectats a la xarxa de sanejament. El dia 1 de juliol de 2014 es va posar en funcionament l'estació de bombeig que recull les aigües residuals del barri de Sant Joan de Casavells, així com l'estació de bombeig del clavegueram de Matajudaica.

OBRES D'ADEQUACIÓ I SOTERRAMENT DE SERVEIS DEL CARRER MARINA

Durant l'últim trimestre d'aquest any està previst que comencin les obres d'adequació i soterrament dels serveis del carrer Marina.

La urbanització de Santa Cristina es va construir fa més de trenta anys, durant els quals s'han pres les mesures de manteniment ordinàries. No obstant, a causa del pas del temps, els serveis presenten deficiències importants en el seu funcionament. Les deficiències en qüestió comporten, alhora, un endarreriment en el ritme de les reparacions necessàries.

L'Ajuntament informa

El projecte contempla l'adequació de l'entorn del nucli urbà i proposa una nova pavimentació, la millora de la seguretat dels vianants i la millora de les xarxes d'instal·lacions. Aquesta actuació suposa el soterrament de les xarxes aèries de subministrament de les companyies de baixa tensió i telefonia, la substitució de la xarxa d'aigua potable i la millora del sanejament i tractament d'aigües negres.

El pressupost previst per a la realització de les obres és de 249.051,75 €. Cal afegir el cost de la direcció d'obra, del coordinador de seguretat i si hi ha imprevistos. La durada de les obres serà de quatre mesos començant a primers de gener. Esperem que les molèsties siguin les mínimes tal com vàrem informar els veïns en la reunió celebrada a finals d'octubre.

MANTENIMENT I MILLORA DE L'ESCOLA

L'ajuntament aprofita les vacances d'estiu per dur a terme les obres de manteniment i millora als edificis de les escoles.

S'ha aixecat i canviat el terra de fusta dels dos magatzems i s'han renovat els paviments dels dos blocs de lavabos i de les entrades de l'edifici. A més a més s'han substituït els escalons d'accés al menjador i s'ha renovat el canaló de la zona del menjador. Ha calgut canviar 176 teules, s'ha sanejat la teulada i s'ha fixat al pati el bloc de jocs nous. Pel que fa als treballs de lampisteria, s'han renovat sanitaris, rentamans, miralls i urinari. Les feines de pintura s'han centrat a pintar quatre aules, el sòcol del menjador, dos magatzems, el porxo de les aules noves, els lavabos i les entrades de l'edifici vell. Els industrials encarregats de les obres han estat en Jordi Vilà (paleta), Instal·lacions Bahí (lampista) i Carlos Surós (pintor). La despesa total ha estat de 19.988 €.

D'altra banda, aquest any hem instal·lat jocs nous al pati de l'escola. La inversió ha suposat una despesa de 1.995 €.

REPARACIÓ DEL SAFAREIG DE PLANILS I DE LA TRONA DE MÚSICS A CASSÀ DE PELRÀS

Al veïnat de Planils hi ha un safareig públic que el temps ha deteriorat. Aquest any s'hi han fet obres de restauració i conservació. Malauradament, el safareig i la font que hi ha a poques passes varen perdre l'aigua quan es va asfaltar el camí que duu a Cassà de Pelràs. La deu que brollava en aquest racó s'ha desviat, però volem mantenir viva l'arquitectura popular.

A la plaça de Sant Martí de Cassà de Pelràs hi ha una "trona de músics" construïda l'any 1908. L'estat de conservació era tan deficient que ha calgut una intervenció a fons per mantenir el patrimoni d'arquitectura popular. Les dues obres han anat a càrrec del contractista Sr. Francesc Ridao, de Casavells. El cost ha estat de 6.359,63 euros, subvencionats per la Diputació de Girona.

MOCIÓ DE SUPORT A LA CONVOCATÒRIA DE LA CONSULTA DEL 9 DE NOVEMBRE I PRESENTACIÓ AL PALAU DE LA GENERALITAT EL DIA 4 D'OCTUBRE

El ple d'aquesta corporació, en sessió celebrada el propassat dia 22 de setembre, va prendre per unanimitat i majoria absoluta l'acord per aprovar la Moció de Suport del Món Local a la Convocatòria de Consulta sobre el Futur Polític de Catalunya del 9 de Novembre del 2014.

El 4 d'octubre l'alcaldessa de Corçà, Maria Carme Güell, va assistir al Palau de la Generalitat per fer entrega personalment de l'acord de Ple del dia 22 de setembre. Dels 947 municipis que hi ha

a Catalunya gairebé 900 varen ser presents a Barcelona en aquest acte institucional.

FIRA DE LA MASCOTA I L'ANIMAL DE COMPANYIA

El passat dia 1 de juny es va celebrar a Corçà la primera Fira de la Mascota i l'Animal de Companyia en què participaren una quarantena de parades. Vàrem poder gaudir de les exhibicions d'agility amb els professionals de Mascotes Costa Brava i de l'ensinistrament de gossos amb el personal de Lladruc. En Jordi Muxac va mostrar les habilitats dels gossos amb un grup d'ovelles i oques; la Marta Santamaria va explicar els beneficis que comporta un animal de companyia per a la gent gran; en Raul Duque va intentar que el falcó fes una demostració de les seves habilitats a la plaça del Firal. Durant el matí, els més petits també varen passar-s'ho rebé viatjant sobre els ponis o fent quatre salts als jocs instal·lats a la pista. Artesans i antiquaris del municipi varen oferir els seus productes als visitants. Els cartells anunciant els actes, l'espai on es celebraven i l'horari corresponent va ser obra del grup de Dones de Corçà. La plaça del Firal lluita ambient de fira i estava engalanada amb cartells que feien referència al món animal, també confeccionats pel Grup de Dones.

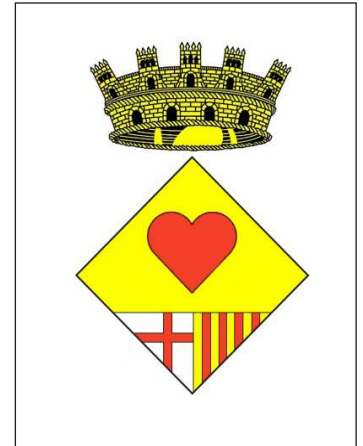
La Fira per a l'any 2015 es celebrarà el dia 6 de juny. Us hi esperem!

L'Ajuntament informa

NOU ESCUT MUNICIPAL

El ple de l'ajuntament ha aprovat definitivament el nou escut heràldic del municipi. L'escut manté el caironat d'or amb un cor de gules així com la corona mural de vila i incorpora la Creu de Sant Jordi i les quatre barres catalanes, resultants d'un privilegi medieval: el carreratge.

El carreratge és un privilegi atorgat l'any 1442 pel qual una vila o ciutat comprava la redempció i passava a jurisdicció de la corona catalano-aragonesa. Aquest privilegi, ser carrer de Barcelona, comportava l'obligació d'ajudar el comte en cas de guerra. Per contra, la vila podia disposar a la senyera de la Creu de Sant Jordi, pròpia de la ciutat de Barcelona, i de les quatre barres, emblema comtal.

Al plànol de Barcelona, el carrer Corçà és als peus de la muntanya de Collserola, molt proper a la Carretera de les Aigües.

CENTRE CÍVIC

L'Anna Simón i la seva mare, la Maria Xuclà, han estat al capdavant del Centre Cívic durant els últims onze anys. Aquest 30 d'octubre serà l'últim dia que les podreu visitar per prendre un cafè o fer un entrepà. Els volem desitjar molta sort en el nou camí. Alhora, donem la benvinguda a Irene Urtós.

LLAR D'INFANTS LA BÒBILA

El dia 1 de setembre s'iniciava un nou curs escolar a la llar d'infants La BÒBILA, sota la direcció de l'associació El Gebre. El seu director és l'Adam Beltran i a l'equip d'educadores hi trobareu la Sandra, la Sílvia i la Cristina. La llar és oberta de 09:00 a 17:00 en horari normal i de 08:00 a 9:00 i de 17:00 a 18:00 en horari d'acollida. L'adreça és Avinguda Caramany s/n i el telèfon el 972 63 06 61. Trobareu més informació a www.llarinfantsbobila.cat i a b7010402@xtec.cat.

Com a novetat, aquest any per Nadal hi haurà servei de casal obert a infants d'educació infantil.

des de l'escola

CONCURS: THE POWER OF IDEAS

The power of ideas is a contest. It consists of thinking of a power and then you have to record a video of maximum 3 min. The 1st winner gets 3.000€ for school material. The second prize is 1.500€ for school material. And the 3rd prize is 500€ for school material. Our power is the "Wish Tic".

This power consists of pulling your ears and putting out your tongue and then you see what you want to see. If you want to see our crazy video, visit our blog (Our English blog El Rodonell). Use the following link: <http://rodonellenglish.blogspot.com.es/>.

AL RODONELL TAMBÉ FEM SCIENCE!!!

A l'escola El Rodonell ja fa 7 anys que es fa Science, és a dir, l'assignatura de medi en anglès. Nosaltres, els de 6è, vam començar a fer aquesta assignatura a 4t, però ara es comença a 3r. Cada trimestre fem un tema perquè l'anglès ens costa més d'entendre que el català.

Els temes que tractem en anglès no els repetim en català.

A 5è vam treballar els següents temes: la nutrició, els animals vertebrats i la matèria.

Crec que aquesta assignatura és important perquè aprenem paraules noves per viatjar pel món.

Què en pensen els alumnes de 6è?

I like science because we play games. (*Ismael*)

I like science because we learn 2 different subjects at the same time. (*Oriol*)

Science is fun because we learn a lot. (*Cloe*)

I like science because we learn new words about science in English. (*Núria*)

I like science because we learn a language necessary to travel around the world. (*Martina*)

I like science because the topics are very difficult so, it is very challenging. (*Joan*)

I like science because the topics are interesting.

At the beginning it was a big change, but in the second term, I got a bit more used to

món empordà

EL CALENDARI BIODINÀMIC, NOVES MANERES DEL PAGÈS DE MIRAR LA LLUNA

Pere Pareta

Des de sempre, el pagès ha mirat la lluna. Tothom sap que, segons la fase en què es troba pot canviar el sembrar o treballar la terra.

Hi ha moltes maneres de mirar la lluna. La més tradicional i que habitualment s'ha fet servir és observar la part il·luminada. Mentre volta la terra la lluna canvia de forma, així comença amb la lluna nova, quan la cara il·luminada no es veu des de la terra, i va creixent dia a dia fins que s'il·lumina totalment, lluna plena, i va minvant dia a dia, fins arribar a la fase següent, lluna nova.

La lluna creixent augmenta la vitalitat de les plantes, són més fortes; en canvi la lluna minvant incrementa l'energia específica, els colors, les olors i els sabors que esdevenen més perceptibles.

Una altra manera de mirar la lluna és segons el seu moviment. Donat que la circumferència al voltant de la terra no és perfecta, hi ha moments en què se'n separa, lluna ascendent, i d'altres que s'hi apropa, lluna descendent. És un moviment semblant al del cycle anual del sol. Els líquids interns de les plantes puguen o baixen segons la lluna. Durant la lluna ascendent, les plantes tenen més saba i per tant, més activitat a la part aèria. Tot el contrari succeeix durant la lluna descendent, els líquids interns baixen i l'activitat vegetativa es produeix majoritàriament sota terra.

Un altra dada a tenir en compte són les constel·lacions amb què es troba la lluna en el firmament. Quan passa davant d'una constel·lació n'activa les influències. Des de l'antiguitat s'ha associat cada una de les constel·lacions amb un dels quatre elements que componen la matèria. En passar davant una de les constel·lacions de foc (àries, lleó o sagitari), l'activitat de les plantes es centra bàsicament en l'elaboració de fruits i llavors. Són bons dies per sembrar o treballar plantes de les quals n'aprofitem els fruits o les llavors (cereals, fruiters, tomates, mongetes). Si la lluna és davant d'una constel·lació de terra (taure, verge o capricorn) la planta reforça les arrels i l'escorça. Són bons dies per treballar les patates, pastanagues o apis. El pas per davant de bessons, balança o aquari (elements d'aire), reforcen les flors de les plantes: carxoferes, coliflors. Finalment les constel·lacions d'aigua, escorpí, cranc o peixos afavoreixen les fulles: enciams, bledes, espinacs...

De calendaris relacionats amb el món de la pagesia n'hi ha molts, però que facin referència a l'agricultura biodinàmica el més reconegut és el "Calendario Original de Agricultura Biodinámica" de Maria Thun. Editorial Rudolf Steiner i el LLunair (www.lunario.es) en català.

FIMAC

Dolors Tubert

El passat 1 de juny es va celebrar per primera vegada a Corçà el FIMAC (Fira de la Mascota i Animals de Companyia).

Quan pel poble es van començar a sentir rumors d'una nova fira tots ens preguntàvem de què es tractaria en aquesta ocasió? De la cirera? Dels torrons? El nostre poble no gaudeix d'un producte típic, i mirant l'entorn semblava que ja hi havia fires sobre totes les temàtiques hagudes i per haver.

Quan la fira va deixar de ser un rumor i es va saber a què es dedicaria, a molts ens va sorprendre. De mascotes? Això sí que era sorprenent! Què hi haurà? Quins temes es tractaran? Aquest tema donaria per fer-ne tota una fira?

L'alcaldeessa ens va treure de dubtes. Serviria per conscienciar la gent sobre els animals, la manera com poden beneficiar moltes persones a casa o bé facilitant la feina. Però no només això. Seria una manera de donar a conèixer el poble, que la gent sabés on és Corçà (no només perquè hi passen abans d'arribar a la Bisbal).

Dies de moviment i preparacions van precedir la fira. I, finalment, el gran dia va arribar. Vam quedar parats de la bona acollida. La posada en escena, la distribució, el gran volum de gent que hi va participar, l'entorn immillorable (tothom va poder veure el poble tan bonic que tenim).

La jornada va començar amb diferents xerrades sobre l'impacte que poden causar els animals en diferents col·lectius. Tot seguit hi havia planificades diferents activitats on els protagonistes eren els animals: gossos ensinistrats, exposició d'aus, gossos d'atura guiant ovelles o fins i tot oques esmunyedisses! A la tarda, estava planejada una exhibició d'aus rapinyaires, però es van acovardir per la gran quantitat d'espectadors. La traca final va ser amb l'agilitat, veient de què són capaços els gossos en un circuit.

I durant tot el dia es podia passejar per un munt de parades col·locades pels diferents carrers del poble, així com tallers per a la mainada.

Sempre hi ha coses per millorar. Si hagués de fer una proposta per a l'any que ve seria espaiar més les activitats per tenir temps per gaudir-les totes.

Per altra banda, un fet molt positiu va ser que, tot i no haver vist mai tants gossos a Corçà, tots els propietaris van fer gala d'un gran civisme... Ni un cagalló a terra. Tantes vegades que ens queixem d'on mirar per no trepitjar, aquesta vegada va quedar demostrat que es pot gaudir d'una mascota sense molestar la resta de la població.

Vaja, que va ser un èxit de fira i va sobrepassar amb escreix les expectatives.

Finalment, reconèixer el treball de moltes persones que van dedicar el seu temps a aconseguir que el dia fos tan rodó.

Felicitats i endavant!

entrevista

JOSEP Mª NOGUER

Cristina Juanola

He tingut una breu xerrada amb el senyor Josep Mª Noguier Gasull, mentre dinava a sota una figuera i vigilava les seves ovelles.

En Josep és fill de Casavells, viu a Corçà, té 69 anys i fa de pastor. Els seus pares feien de pagès i tenien la carnisseria a la plaça de Casavells. De casa seva en deien a Ca l'Emília.

*Als dotze anys diu que ja anava al darre-
ra de les ovelles amb el seu pare.*

Com és el seu dia a dia?

Em llevo a les vuit del matí, esmorzo i cap a les dotze surto amb el ramat. El dinar me'l porten els fills cada dia. No faig cada dia el mateix recorregut. El ramat pastura per camps de Casavells, Castell d'Empordà i Monells. Torno a casa cap a dos quarts de vuit del vespre. Surto cada dia, estiu i hivern, menys quan plou molt que llavors em quedo a casa.

Com és el ramat i quin ús en feu?

Generalment el ramat que porto consta d'unes 400 ovelles i vaig acompanyat de dos gossos. Cada ramat que tinc creix i pastura entre tres i quatre mesos. Llavors van a l'escorxador.

I la carn va venuda majoritàriament a les dues carnisseries de Corçà.

Té algun fill que continuï?

Tinc dos nois que treballen la terra, però del ramat me'n cuido jo. No tinc intenció de jubilar-me tant com les cames m'aquantin.

Com veu el pas dels anys en aquest ofici? (em diu rient)

El pas dels anys en aquest ofici et diré que he passat d'anar mig bé a gairebé la ruïna. És molt complicat de suportar la burocràcia de papers, els controls de sanitat i veterinaris. Són molt exagerats. Rebem subvencions i de vegades penso que seria millor no rebre-les per tota la murga que representa.

Tot i així és una feina que si no m'agrada no la faria. Jo em considero una persona de revolució ràpida; si no m'agrada tanco.

les entitats parlen...

PUNT DE TROBADA

Nico.

UN REGAL DE NADAL.

Ara farà un any...

24 de desembre. Som les dones que compartim les tardes al Punt de Trobada. Tot preparat per a celebrar el Nadal: els torrons, les neules, el cava, les nades... almenys ho intentem. Quan unes veus infantils s'uneixen amb les nostres produïx una gran sorpresa. Són els nens i nenes que es preparen per fer la primera comunió amb les seves monitores, que ens desitgen bones festes i ens porten felicitacions escrites i dedicades per a cadascuna de nosaltres. Un detall molt bonic. Les cares de sorpresa dels nens davant de tantes dones grans juntes... Hem volgut compartir aquest regal amb tots vosaltres perquè va ser un dia massa especial perquè quedés oblidat.

CLUB PETANCA CORÇA

El passat 19 de juliol vàrem celebrar el torneig de petanca de la festa de Santa Cristina. Hi varen participar 18 parelles mixtes. En van quedar campions en Cayetano i la seva dona, la Conxi.

També hem anat a jugar a Torroella de Montgrí amb motiu de les Festes de Sant Andreu i ens vàrem endur el primer i segon premi. El primer premi va ser per la tripleta formada per en Quico Yruela, en Xicu Romero i en Jordi Palahi, i el segon premi per la tripleta de "Cayetano, el seu fill Òscar i en Xevi Sais.

A tots ells, enhorabona!

Aprofitem per explicar-vos que hem pintat l'escut del Club Petanca Corça al porxo de la llum. Ha quedat molt bonic.

El dia 4 d'octubre es va celebrar dins els actes de la Festa Major de Corça, el Torneig de Petanca modalitat Tripletes.

les entitats parlen...

CORAL

Moisès Puig

HAVANERES I MÉS

Tots sabem que a l'estiu, al marge dels grans festivals, hi ha un ampli ventall d'espectacles i d'activitats als pobles de la rodalia que celebren festes majors, cercaviles amb gegants, sardanes, havaneres, concerts de música catalana i no catalana, cinemes a la fresca i una barreja de molts actes que ajuden a passar les estones dels dies més llargs de l'any i principalment els capvespres.

Després d'aquesta introducció, que no sabia com començar, volia parlar-vos de la cantada d'havaneres que es va celebrar a la plaça del Rebot el dia 9 d'agost, amb motiu del 10 è aniversari de la inauguració de la Sala Municipal. Unes paraules d'introducció de les nostres Carmes, l'alcaldessa la primera i la regidora de cultura la segona, feien memòria de tots aquests anys transcorreguts i desitjant un millor present i futur. I tot seguit, vam començar el que per a nosaltres, la Coral de Corçà, era novetat: fer una cantada d'havaneres, en dues parts, amb cremat inclòs a la mitja part. Vam cantar cançons que mai no caduquen, intercalant alguna sardana i vam tancar amb el popurri clàssic de les havaneres. Tot plegat va ser un èxit per repetir, amb una plaça plena i animada.

A banda d'aquesta fita n'hi ha una altra, però no menys important: el 25 de maig es va celebrar a l'església el ja tradicional Concert de Primavera, acompanyats de la Coral Vol d'Oreneta de Cruïlles i Escàlem Coral de Palamós. També es va omplir l'aforament i va convertir-se en una agradable vetllada de diumenge a la tarda.

MAS NEGRE CB
C/ Major s/n
E-17121 Corçà (GIRONA)
Tel. 972 630 589
info@salvimir.com
www.salvimir.com

GRUP DE DONES

Com ja és costum, pel dia de la dona, el grup de Dones de Corçà, vam estrenar una nova obra: Homes. Una obra fresca, àgil i atrevida on es tracten les relacions home/dona en les diferents etapes de la vida.

En aquesta ocasió vam recórrer als mitjans audiovisuals per a la posada en escena. Encetàvem l'espectacle amb un vídeo on es feia paròdia d'un dia d'assaig. I entre les diferents escenes, totes les integrants del grup recitàvem frases cèlebres sobre els homes, utilitzant com a escenari indrets del municipi de Corçà.

Posar-se davant d'una càmera de filmar sembla fàcil, però impressiona, i molt! Us ho podem assegurar. Qui ens havia de dir que apareixeríem a la gran pantalla? Podeu imaginar-vos com vàrem sentir-nos de satisfetes en veure el resultat final.

Amb aquesta obra, també hem sortit del municipi. Vam anar al teatre Municipal de Palafrugell i el que es va recaptar en la representació va anar destinat a l'Associació Espanyola contra el Càncer (AECC).

També vam actuar al teatre de Sant Sadurn de l'Heura, el divendres de la Festa Major. I darrerament a Corçà, també per la Festa Major. Una representació que a totes ens feia il·lusió i que encara no havíem pogut portar a terme. Era una espina que teníem clavada i al final vam poder-nos-la arrencar. Gràcies Carne, per fer-ho possible. Sabem que no va ser fàcil. Som un poble petit, però amb moltes activitats i de vegades és difícil lliigar-ho tot. Al final es va poder fer i t'ho agraïm!

Va ser una festa bonica i amb un gran objectiu que va moure el cor (mai millor dit) de corçanencs i gent de les rodalies: recollir diners per a la Marató a base de vendre números. El regal del sorteig va ser un menú per a dues persones que obsequiava el restaurant la Vila de Corçà.

Es van recollir 656€. Gràcies a tothom per ajudar a aconseguir aquesta recaptació i fer possible la nostra il·lusió!

temps era temps

SANTA CRISTINA. L'èrmita i el retaule

Pere Freixas i Camps

A poca distància del nucli urbà de Corçà s'alça l'èrmita de Santa Cristina, l'advocació de la qual dóna nom al veïnat on es concentra el major nombre d'habitants del municipi. Envoltada per un paratge natural de gran bellesa, aquesta èrmita és un exemple, molt car de trobar avui, d'un patrimoni cultural i paisatgístic intacte des de fa gairebé mil anys. A tocar de les Gaverres, Santa Cristina és el darrer exemple al Baix Empordà d'una construcció romànica que encara es manté aïllada en un entorn rural sense construccions afegides, i que és un punt de referència patrimonial del municipi de Corçà i de Catalunya. Són moltes les persones que gaudeixen d'aquest indret on anualment es celebra un aplec. És també un camí de passejades i una parada sovintejada per als qui practiquen cicloturisme.

L'èrmita

Es tracta d'una construcció romànica, restaurada el segle passat per la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Girona. Gràcies a aquesta restauració i als estudis arqueològics fets paral·lelament (1983), es van posar al descobert restes de construccions anteriors d'època romana, avui ben visibles prop de l'absis. Bastida al segle XII o potser a principis del XIII amb carreus escairats sense polir, l'èrmita té una sola nau coberta amb volta de canó apuntat i seguit que encara té restes de l'encanyissat, i un absis lleugerament ultrapassat, en forma de ferradura, la qual cosa indica que podria ser anterior a la nau, entorn del segle X. A més de la porta de punt rodó de la façana, coronada antigament per una espadanya que sostenia les campanes, hi ha una altra porta al costat meridional de secció quadrada amb una llinda monolítica. La presència d'aquesta porta, juntament amb la major rusticitat de l'aparell dels murs, rematats per una cornisa escadussera, acredita l'existència d'un temple anterior, cosa que demostra la continuïtat de població a l'indret de Santa Cristina des de l'època romana.

El fet que l'èrmita es troba sobre construccions antigues, probablement sobre un temple pagà, ho proven les mateixes restes que formen la lleu elevació del terreny sobre el qual està assentada l'èrmita, i el fet de l'abundància de tègules i fragments d'àmfora en els camps que l'envolten, alguns dels quals es troben encastats als murs de l'èrmita. L'interior, d'una sobrietat absoluta, és il·luminat per dues finestres estretes de mig punt i d'un sol biaix situades a l'absis i sobre la porta occidental. Adossat als murs perimetrals de la nau hi ha un banc d'obra corregut. Del mobiliari litúrgic que posseïa l'èrmita només se n'ha conservat el retaule que presidia l'absis, avui exposat al Museu d'Art de Girona.

Freqüentat des d'antic, en aquest paratge de la vall del Rissec hi passava l'anomenat "camí d'Empúries", via romana local que recorria les terres empordaneses i comunicava Empúries i Girona, on enllaçava amb la via Augusta. A la vora de les antigues vies romanes era freqüent la construcció de temples pagans que en època medieval es varen transformar en capelles. L'antic "camí d'Empúries" era, d'altra banda, un camí local, però molt transitat sobretot per pagesos i mercaders que anaven als mercats d'Anyells, el més antic conegut, i de Monells, el més important del Baix Empordà en època medieval d'ençà que el rei Jaume I en concedí el permís.

El retaule de Santa Cristina

El notable valor i la importància de l'èrmita a l'Edat Mitjana queden acreditats pel notable retaule gòtic que va presidir l'absis fins l'any 1904 en què va ser traslladat a l'església parroquial de Corçà per protegir-lo del perill de robatori, i posteriorment traslladat al Museu Diocesà de Girona primer i al Museu d'Art després. El retaule és obra del pintor Miquel Torell (actiu entre 1471 i 1486). Es tracta d'un bellíssim retaule del darrer quart del segle XV que conté en el carrer central, coronat per la Crucifixió, la imatge de Santa Cristina amb

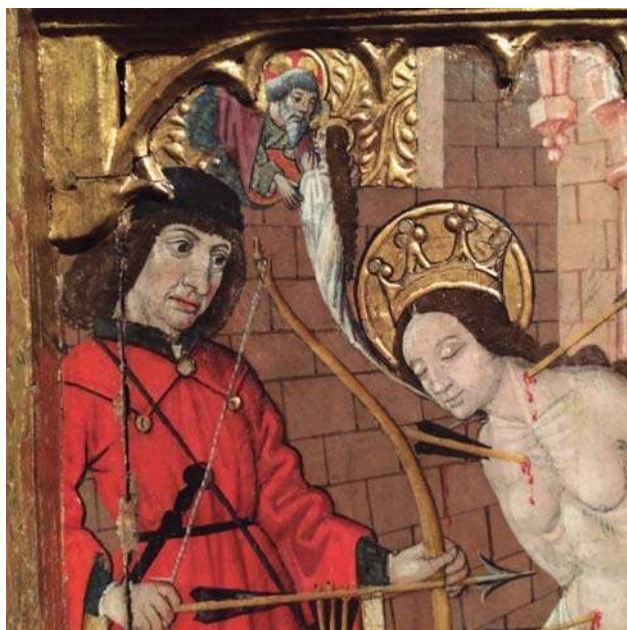

la palma del martiri i un llibre il·lustrat. Als carrers laterals conté diverses escenes relatives al martiri de la Santa, pintades amb un notable realisme. A la predel·la, presidida pel Crist Baró de Dolors voltat amb els emblemes de la Passió, s'hi representen més escenes de la vida i turment de la santa.

El retaule correspon, per tant, a la darrera pintura gòtica de les terres de Girona, la qual ofereix un denominador comú força semblant que en períodes anteriors, és a dir, que hi ha un nombre no gens menyspreable de pintors documentats sense que, però, se'ls pugui adjudicar amb seguretat cap de les escasses obres conservades. D'altra banda, els diferents tallers que hi són actius en aquesta etapa de canvi, es mouen entre la influència del gran pintor valenc Jaume Huguet i, en general, de la

pintura flamenca passada pel sedaç francès, i de les primeres formulacions del llenguatge renaixentista. En aquest context emergeix el pintor del nostre retaule, un pintor actiu a Girona i al Rosselló durant el darrer terç del segle XV, al qual se li han atribuït un seguit de retaules i de taules esparses, agrupats sota l'apel·latiu de Mestre d'Olot. Un bon pintor que per bé no va ser un innovador, té un estil prou definit, però, com per fer pensar que posseïa un taller propi, menys important això sí que el dels gironins Ramon Solà fill i de Miquel Rovira, l'activitat dels quals discorre paral·lela a la del Mestre d'Olot. Fa la impressió que les referències documentals acrediten la col·laboració, tal vegada estreta i no només de caràcter administratiu, entre Ramon Solà fill i aquest pintor, el nom del qual es pot associar al de Miquel Torell.

Entre altres obres a Olot i la Cerdanya, Miquel Torell és autor de dos retaules perduts, un per a l'altar major de l'església de Cassà de la Selva i un altre per a la capella de l'ardiaca major Dalmau de Raset a la catedral de Girona, el qual va merèixer la qualificació del cardenal Margarit de "pulcre, ben pintat i daurat". Aquests dos retaules havien de mostrar moltes semblances amb el de Santa Cristina, on l'or hi segueix de protagonista en els fons de les escenes. A banda dels valors cromàtics i del to decoratiu, els daurats que cobreixen les superfícies d'estuc en baix relleu en són protagonistes al retaule de Santa Cristina, pintat al tremp sobre fusta. Amida 264x185cm i exhibeix un pintor notable, amb ofici i coneixedor de la tècnica i el gust flamencs per l'opulència de les coses materials, encara que mostra un accent fortament popular a l'hora de represen-

tar els personatges, amb desajustaments anatòmics, rostres esbossats i vestimentes pesants, per bé que el paisatge arquitectònic d'algunes escenes, com ara la Santa clavada a l'eculi, s'acosta a la concepció unitària de l'espai, amb el punt focal en el centre de l'escena.

El retaule conté en el carrer central, coronat per la Crucifixió, la imatge de Santa Cristina i als carrers laterals diverses escenes relatives al martiri de la Santa, inspirades en l'hagiografia escrita pel bisbe Jaume de Voràgine. D'esquerra a dreta i de dalt a baix: la Santa introduïda en el forn i lligada a la creu en forma d'X i botxins arrancant-li els pits amb garfis, lligada a la columna, assagetada, assotada i lligada també a una columna, llançada al mar amb una roda de molí lligada al coll i immersa dins d'una perola d'oli. A la predel·la, presidida pel Crist de la Pietat, voltat amb els emblemes de la Passió, s'hi representen quatre escenes més de la vida i turment de la Santa: en el moment de destruir els ídols del seu pare, el governador romà de Bolzena, evangelitzant les dotze doncelles, donant als pobres l'or i la plata dels ídols i, per últim, la primera flagel·lació de la Santa. El conjunt del retaule és, en definitiva, una mostra prou eloqüent de la darrera pintura gòtica, amb una empremta de localisme a les portes d'un canvi a la italiana de concepció i de llenguatge de la pintura. En un futur immediat, aquesta obra del pintor Torell hauria de tomar a Santa Cristina per posar de relleu el valor del nostre patrimoni històric, encara que sigui una còpia del retaule original.

Imatges cedides pel Museu d'Art de Girona. Bisbat de Girona

BIBLIOGRAFIA

BADIA, J. "L'arquitectura medieval de l'Empordà" I:155 "Catalunya Romànica" VIII. L'Empordà. Barcelona, 1989.

DURLIAT, M. La peinture a Perpignan autour de 1500, Actes del 86è Congrès National des Sociétés Savantes. Montpellier, 1961, p.341-343

FREIXAS, P. "L'art gòtic a Catalunya". Pintura III. Barcelona, 2006.

PUIGBERT, J. - FRIGOLA, P. - MARTÍNEZ, P. "Per la Ruta Monumental del Baix Empordà". Patronat del Castell de La Bisbal, 1971.

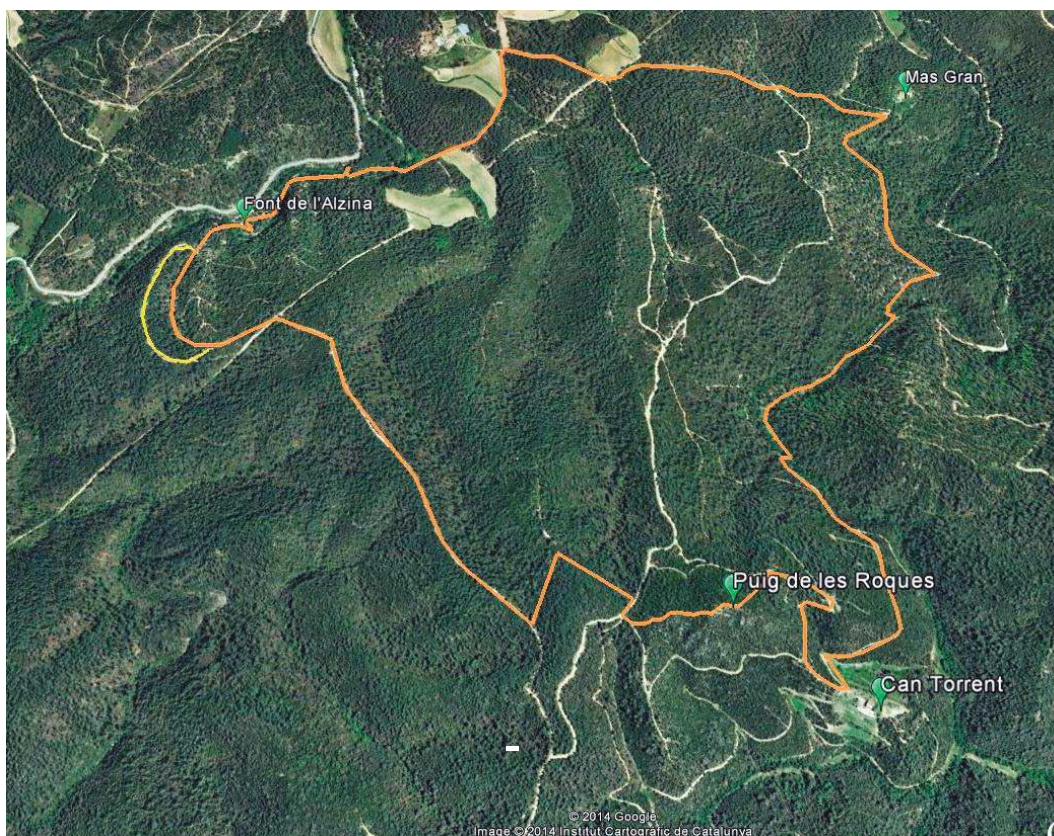
PUJOL, M. Pintors i retaules dels segles XIV-XV a l'Empordà, dins Monografies Empordaneses. Institut d'Estudis Empordanesos. Figueres, 2004, p.157-172

GÜELL, Mª C. "Corçà" Quaderns de la Revista de Girona, 132. Girona, 2007

sortides de diumenge

FONT DE L'ALZINA-CAN TORRENT-MAS GRAN-FONT DE L'ALZINA

La Font de l'Alzina és un paratge on es pot passar un dia de natura amb tota la família. Si hi aneu d'hora us recomano una caminada senzilla, són uns 7 quilòmetres. És fàcil i espectacular.

Des de la dreta de l'esplanada que hi ha davant la font, agafem el camí que comença a l'altre costat de la riera (el Daró) i enfilem amunt. Aviat ens trobem amb una pujada força costeruda que, de fet, és una drecera de la pista que tenim a mà dreta i que si voleu podeu agafar ja que té una mica menys de pujada. Seguim la pista que, si no deixéssim, ens portaria als Metges. Al cap d'1 km trobem un corriol a mà esquerra. El seguim fins a trobar-ne un altre que agafarem a la dreta i que ens portarà fins a l'altra pista que va als

Metges des del Pla de Banyeres. Seguim aquesta pista uns 50 metres, tombem a l'esquerra i tot seguit tornem a tornar a l'esquerra. Pugem fins a dalt. Hem arribat al Puig de les Roques, també anomenat el colomar de Can Torrent. Des d'aquest indret podeu visualitzar el Baix Empordà per un cantó i el Mas de Can Torrent, la vall que hi ha sota i les Gavarres amb el campanar dels Metges, per l'altre.

Seguim el camí que tenim davant fins a trobar-ne un altre

sortides de diumenges

fins arribar a una intersecció, girem a l'esquerra per baixar i al final en una altre intersecció girem a la dreta. Seguim a l'esquerra per un camí que voreja un camp, el seguirem fins arribar a un carrer asfaltat i tombarem a mà dreta i passarem per davant del Mas Floris on trobarem una cruïlla on hi ha un pal indicador. A l'esquerra a uns 500 metres hi ha un bosc que travessarem en diagonal (per fer una mica de drecera), arribant a la carretera, que seguirem cap a la dreta i passarem per el Restaurant Mas Salvi fins que, al cap de poc, arribarem al punt de sortida.

El recorregut és de 11,4 Kms.

recepta

CREP AMB MELMELADA DE SÍNDRIA I XOCOLATA BLANCA

INGREDIENTS:

CREPS: 2 ous sencers, 100gr. de farina, sal, sucre, 250gr. de llet i mantega.

MELMELADA DE SÍNDRIA: 1k de síndria per 150gr. de sucre.

XOCOLATA BLANCA: 4 rajoles petites de cobertura blanca, 300 cl. de llet, 30gr de maizena, 200 cl de nata líquida.

Farem les creps barrejant els ous amb la farina fins que quedi ben lligat. Després hi posarem el sucre, un raig molt petit de mantega fosa, la pols de sal i la llet. Ho barrejarem fins que quedi com una crema líquida.

Per fer les creps untarem la paella amb mantega, hi posarem dues cullerades del líquid i l'estendrem per la paella per cobrir tot el fons. Un cop cuit, la girarem, la traurem i la reservarem.

Per la melmelada de síndria pelarem les síndries, les tallarem a daus i traurem les llavors. Ho posarem a bullir fins que quedi feta la melmelada.

Per la xocolata posarem 250cl de llet a bullir. Quan bulli hi afegirem les 4 rajoles de xocolata blanca amb 50cl de llet. Hi barrejarem mitja cullerada de maizena i li afegirem. Quedarà com una crema catalana. Per gratinar les creps ho diluïrem amb nata.

Per muntar la crep posarem a dins la melmelada de síndria, la plegarem i la untarem amb la xocolata blanca. Hi posarem ametlles per sobre, una mica de sucre llustre i a gratinar al forn.

Horizontals.

1. Nom de Casavells al segle X. Ho trobareu a l'anterior Mercadal. 2. Zero. Nom de Planils al segle IX segons el mateix Atlas del nom anterior. 3. Corrent artístic que concep la pintura com art espontani. La primera. El primer, el campió. 4. Proveït de setes. Pluralitza el que troba. So determinat. 5. Com no volien que hi poses la papereta m'han canviat l'ordre de les lletres. Del revés un o una. Motor. 6. Article occità. El nostre cuiner em va fer servir uns quants per fer el plat del Mercadal anterior. 7. Ho llegien feliçment els avis. El dia del desembarcament. De la dreta malaltia respiratòria. 8. Capaç de ser aïllat. Ho vam fer l'11 de setembre d'enguany. 9. Terme per designar la tendència al positivisme. 10. La nostra fira de l'inici de l'estiu. Ocell daurat.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

7. Ho llegien feliçment els avis. El dia del des-

embarcament. De la dreta malaltia respiratòria. 8. Capaç de ser aïllat. Ho vam fer l'11 de setembre d'enguany. 9. Terme per designar la tendència al positivisme. 10. La nostra fira de l'inici de l'estiu. Ocell daurat.

Verticals.

1. Ho volíem fer el 9 de novembre. Mil vegades. 2. Vocal forta. Modalitat de gimnàstica sueca. 3. Puja de baix el que es farta de tant menjar. Alegrem el menjar anterior. 4. El rei que com ens expliquen en "temps era temps" ens havia concedit el 1442 els privilegis de Domini Reial. Des de baix, el lloc segons alguns que hi aniran després de viure. 5. Anirà de vacances. Silenci que ja l'hem vist abans. En el mar n'hi ha encara que pugi des de baix. 6. Nom de lletra. Mil cinquanta. Bicicletes tot terreny que trobem quan anem a caminar. 7. És liti però també cognom xinès. País africà molt empobrit. 8. Allà, però més curt. L'espectacular obra de teatre que ens han representat les nostres dones de forma meravellosa. 9. Els americans n'han fet moltes pel·lícules d'aquest punt cardinal. No sap. Te la dono estesa. 10. Seguretat social. Navegàveu contra el vent.

Gaietà

NÚMEROS ROMANS

A què correspon el dia "D"?

A què fa referència el dia "V"?

L'ANY CLIMATIC 2014 AL NOSTRE MUNICIPI

Santi Esteva i Josep Figueras

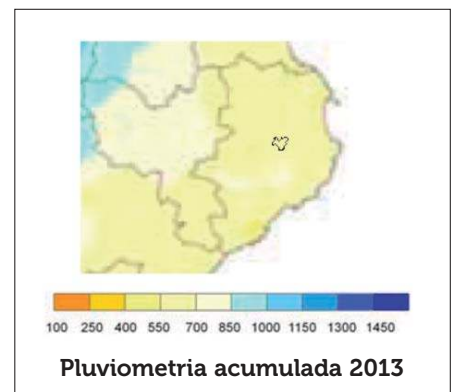
Les temperatures de l'any 2014 han resultat ésser un any lleugerament càlid, sense períodes extrems, amb algun de temperatures màximes de 35 graus en dies de juliol, i temperatures molt altes a mitjans de març arribant a 26 graus. Pel que fa a les mínimes, s'han donat unes nits de 3 graus sota zero al gener, i de 0 graus fins finals de març. Amb unes temperatures mitjanes al gener de 7,4 graus i al juliol de 23,4 graus. La humitat relativa anual mitjana és del 40%, considerant que en les fondalades, l'efecte de les temperatures baixes, impliquen un percentatge més elevat d'humitat.

Les temperatures varien molt al municipi, en una nit de calma, fins a uns 3 o 4 graus de diferència entre les fondalades i les zones més altes on arriba l'influència de l'efecte regulador del mar, suavitzant els contrastos dia-nit. En el Terme Municipal hi són les cotes més baixes de 20 m sobre el nivell del mar a Matajudaica, superiors a Casavells amb 40 m. 45 a Corçà, 60 a Anyells, 90 a Planils i 130 m. a Cassà de Pelràs.

Aquest any 2014, la pluviometria al municipi en els darrers 12 mesos, ha estat d'uns 700 litres per metre quadrat, per sobre de la mitjana dels darrers 25 anys d'uns 600 l, tendència que ja s'observava els darrers anys 2013 i 2012 prop dels 700 l.

La diferència substancial ha estat un octubre molt sec, amb 8 litres, respecte la mitjana d'uns 100 litres per un mes d'octubre, i un novembre de 2013 plujós, i un hivern sec. I amb un estiu 2014 plujós amb uns 270 l. per metre quadrat, més del doble del normal.

Els mapes pluviomètrics, dels darrers 2 anys mostren la distribució de la pluja a la comarca, i podem destacar que el nostre municipi queda ben parat, respecte dels veïns.

VOTACIONS DES DE LONDRES

Cristina Juanola

Una familiar que viu a Londres ens va explicar que el dia 9 de novembre va anar a votar. Estava molt contenta tot i haver fet 6 hores de cua. Ens comentava que fins a les 12 del matí no hi va haver cues massa llargues. Però que a partir de llavors cada vegada hi va anar arribant més gent. L'ambient era festiu i tot i la llarga espera tothom estava molt tranquil i decidit a arribar fins al final.

Hi havia tres meses i cadascú posava el vot en el sobre a dins d'un altre sobre més gran on hi havia una fotocòpia del DNI. Ens va comentar que després ho envien a Catalunya i comproven que el carnet sigui correcte. Després posen el sobre amb el vot en una urna a part. I quan s'han fet les comprovacions del DNI es procedirà a obrir vots i fer el recompte.

el poble opina

EXCURSIÓ DEL POBLE - 9 Juny 2014

Carles Pongiluppi

Primer i únic ensurt del viatge: arribem poc abans de l'hora de sortida, les 8 del matí i veiem la parada buida i un bus que està arrencant. Ens haurem confós d'hora? Des de la nostra posició no veiem la gent que ordenadament començava a pujar a l'autocar situat al costat contrari, just a la farmàcia. El que marxava era una Sarfa, altrament anomenada ara Sarbús.

Després de la primera parada a la Porta Catalana per esmorzar ens endinsem en territori francès fins les platges d'Argelès. Allà contemplem un monument en record als refugiats republicans de la Guerra Civil Espanyola que malviven en aquests paratges. A una i altra banda onegen dues banderes, la francesa i la catalana.

Seguint per la costa passem per Barcarès i Port Leucate. En un d'aquests llocs no recordo quin hi ha un vaixell ancorat a la platja.

És un petit creuer, si el comparem amb els gegants actuals: el seu nom és Lydia, diuen que fou una idea per atraure el turisme en aquestes grans platges. Em sembla una idea estrambòtica però en el seu moment deuria ser eficaç, ja que actualment tota aquesta zona del litoral està urbanitzada amb grans marines i ports esportius. No hi ha grans mansions com a la Costa Brava, la majoria són petits xalets o cases adossades, però tampoc hi veig cap disbarat urbanístic, com alguns que hi ha a les nostres costes.

Arribem a Narbonne, una ciutat d'uns 65.000 habitants per on passem pels seus amplis espais i places. Crida l'atenció la Catedral que visitem. Consta d'una única nau gòtica de gran alçada però molt curta, que fa la impressió d'una obra desproporcionada. Ens donen l'explicació que l'obra es devia construir en dues fases: la primera, amb una gran eufòria, després va venir una depressió i la segona fase no va arribar mai. Per això tant de fora com de dins fa la impressió d'una obra inacabada. No sé per què això em recorda coses que passen en el nostre país en temps no tan pretèrits sinó molt actuals.

Arribada l'hora de dinar anem al Gran Bufet de Narbonne. Per la varietat, quantitat i qualitat dels plats exposats entenc el seu nom: realment és un bufet fastuós.

Tornada per l'autopista fins que ens tornem a desviar cap a la costa. Fem parada a Cotlliure, poble que molts ja coneixem i que té el seu encant. Després Port-Vendres, Banyuls amb les seves vinyes d'on surt el vi dolç, i finalment, Cervere.

Fem una breu parada al Cap del mateix nom per fer la foto de família. Vistes extraordinàries, però, ai! Si bufés la tramuntana. Finalment entrem a la dolça Catalunya per Portbou, poble enfonsat i ombrívol com el que més, coronat per la seva gran estació ferroviària i abans de dir que tothom va arribar a casa content i amb ganes de tornar-hi i donar les gràcies a l'Ajuntament, he de fer dues observacions: una, de collita pròpia i l'altre que m'han fet arribar. La meua és si algú em sap dir per què aquesta costa que hem visitat en diuen la Costa Vermella. Jo no he vist cap penya-segat d'aquest color ni res que se li assembli roig o rosat, tots són del gris més pur, i pel que fa a la sorra de les platges són senzillament de color sorra, no blanques com al Carib, ni negra com a Lanzarote.

L'observació que m'han fet arribar és d'un altre ordre i no té res a veure amb els tons cromàtics. Em diuen que la venda de tiquets hauria ser per rigorós ordre a partir del dia que es posen a la venda i dos per persona com a màxim, no un tercer per la cunyada ni per la veïna que "és molt amiga i que no pot venir perquè avui té lumbago...". Qui vulgui seure ben endavant que matini. La queixa queda exposada.

Com deia abans, tothom va arribar a casa content.

A reveure!

L'AVI JOAN I EL 9-N

Jordi Fontanals

(Carta dedicada al meu avi, Joan Fontanals)

Avi, el diumenge dia 9 de novembre, finalment, els catalans hem pogut anar a votar per decidir el nostre futur com a poble. No ha estat la votació que volíem perquè l'Estat Espanyol ens ha posat tants entrebancs com ha pogut. Té una part més simbòlica que pràctica, però ha servit perquè tot el món veies com 2.300.000 persones volien parlar lliurement i expressar la seva opinió i el seu sentiment vers el seu futur.

Avi, tu i jo no varem poder parlar mai d'aquestes coses. D'una banda, vas marxar quan encara no es podia parlar lliurement, d'altra, com una bona part de les persones de la teva generació que van patir els horrors de la guerra, mai va ser un tema que et vingués de gust de tocar. Recordo que un any vares anar a la Fira de Mostres de Barcelona i vas portar a casa uns fulletons que vares arreplegar de l'estand de Rússia. Els vas portar mig d'amagat i quan et veia que els llegies, tu els amagaves dissimuladament, però sabent tant tu com jo què era el que miraves, perquè ho miraves i que senties quan ho feies.

No varem parlar perquè no volies dir què vas passar, sentir i viure els anys anteriors a la guerra civil, quan la teva militància a la CNT et va portar alguna complicació. El teu alistament voluntari va fer trontollar la família; la teva filla, la meva mare, amb només 2 anys, se'n va quedar 6 sense pare, els 3 de la guerra i els 3 que vas passar exiliat a Osseja. El teu fill, nascut en la teva absència, et va conèixer quan ja tenia 5 anys, i va passar molts mesos parlant, primer obertament i després d'amagat, d'"aquest senyor", al no identificar-te com a pare.

Quan vas tornar, la teva ideologia no et va permetre descansar, i la teva antiga relació amb el maqui Quico Sabaté que, com tu, com tots nosaltres, era de l'Hospitalet, va empitjorar les coses, i vares acabar a la Model, amb l'avia, el teu germà i la seva dona. Va ser allà on et colpejaven els ronyons amb una màquina d'escriure (de les de l'època, no amb un teclat d'ordinador d'ara), perquè expliquessis coses que no sabies. Semblava que el que vares començar als anys 30, no tenia aturador. Vas viure tota la teva vida amb la por de les autoritats, dels veïns que no pensaven com tu, dels que et varen denunciar quan "allò del Quico". Por de que la teva família estigués pagant les culpes de la teva fidelitat a les teves creences. Vas treballar a la pagesia fins més enllà dels 70 anys, perquè creies que al camp passaves més desapercebut i "no calien gaires papers"; els mateixos que et van faltar per poder cobrar alguna cosa de l'Estat quan vas deixar de treballar...

Avi, diumenge dia 9 vaig dormir a Girona i cap allà a un quart de deu vaig començar a tirar cap a Corçà per votar. Tot això que t'acabo d'escriure, em va venir al cap en els 35 minuts de trajecte fins a l'urna. Vaig aparcar el cotxe i en el curt troç que vaig fer a peu fins a la mesa, sabia que no hi anava sol, que estàvem junts tu i jo. Un dels components de la taula va dir "senyor Fontanals, ja pot votar"; avi, no recordo haver posat la papere-ta a la urna, ho vas fer tu, oi?

SOLUCIONS

Solucions als mots encruats
Horizontals: 1. Caiavellós. 2. O. Planilles. 3. Naif. A. As. 4. Setos. S. To. 5. Uran. moh. R. 6. Lo. Salmons. 7. TBO. D. amsA. 8. Aillable. V. 9. Cientisme. 10. Mascota. Au
Verticals: 1. Consulta. M. 2. A. Aeròbica. 3. ipitA. Oils. 4. Alfons. lec. 5. Va. S. adano. 6. Ena. ML. BTT. 7. Li. Somalia. 8. Lla. Homes. 9. Oest. NS. Ma. 10. SS. Orsaven.

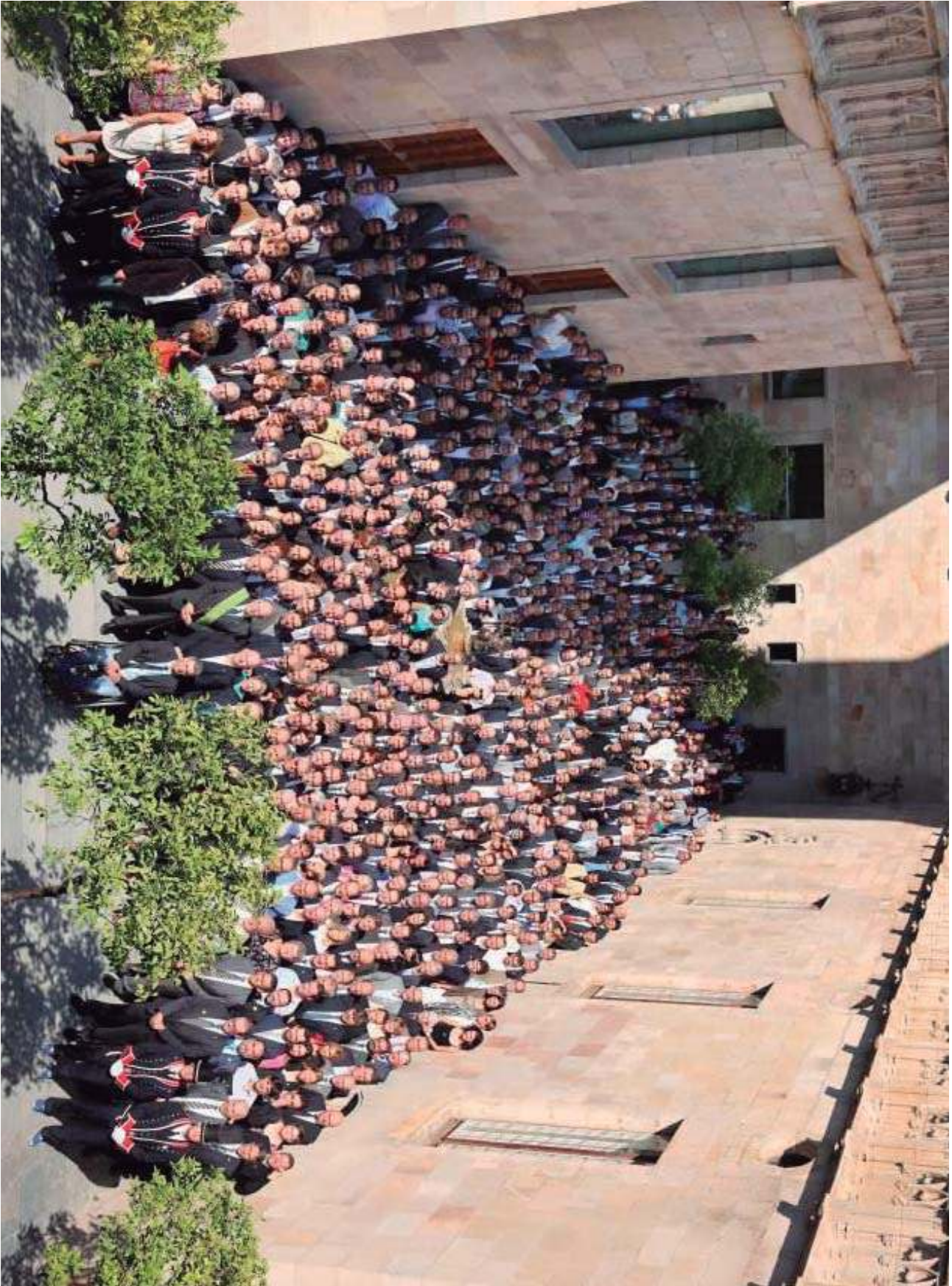
Solucions als números romans

Dues respostes correctes

Dia D: Es el Desembarcament de Normandia o 6 de juny 1944

Dia V: El dia de la realització de la V als carrers o 11 setembre 2014

on està Wally? troba la nostra alcaldessa

FUSTERIA GENERAL · MOBILIARI DE CUINA INTERIORISME

BASA COMMA

FUSTERS

www.basacomafusters.com

c/ Montseny, 18
Corçà, 17121
basacomafusters@gmail.com
Tel. 972 630 053
Mob. 627 490 636

DISTRIBUIDOR AUTORITZAT
Delta Cocinas

**DEMANEU PRESSUPOST
SENSE COMPROMÍS!**

Ajuntament de
Corçà

Diputació de Girona